

V-6/38

Dec 4 19

اطلاعات او گلتور

ریکارڈ اسٹریٹ

مجله هفتگی پنجشنبه ۱۳ قوس ۱۳۵۴

۶

سال

۳۸

شماره

نمرت اول:

طفلک در چند کال مرغابیها

ترجیح پر ایک

در یک دهکده رهقانی بازدش و خوش پسر خود زنده‌گی می‌گردید
و همچنان از روز نایین داقر در خانه آنها بسیار داد.

مادر بخواست آنست: من و
چندست پرای کار سیر و گرفتاز -
بآوردن تاکنون عماری اکن

پرک نیز از خانه خارج شد پیرز شکه
و همچنان کنده درخت بلوه از دیدن او خوش شد

و قص پدر و مادرش رفته و همچنان نیز از خانه ببردن شد
و هماده مش را تنها گذاشت.

زن پیرز خانی خود را اسکرده بپرک را بجای ناسخون
ببرند.

31 MAR 2005

6 CONTINUATION 6

پا داده اشست هفتگی

لذت‌بخش

مجله هفتگی پنجشنبه ۱۳ قوس ۱۳۵۴ شماره ۳۸۵ سال ۶

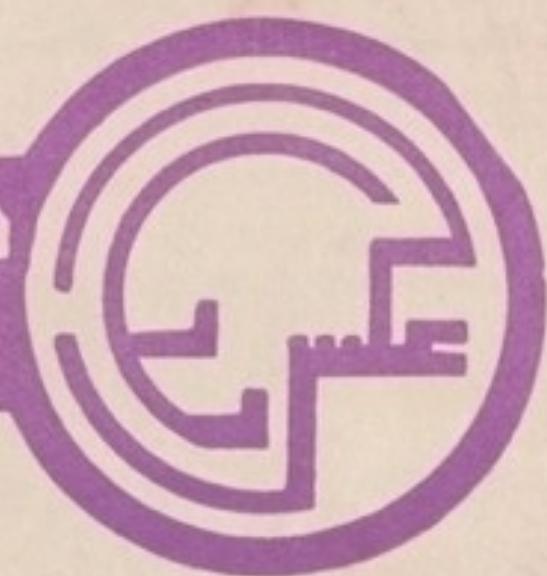
دختران و پسران ار جمند!

داشتن ذوق و سلیقه خوب و مرتب بودن یکی از خصوصیات خوب هر دختر و پسری بحساب می‌رود، شما در جریان روزهایی که بمکتب می‌روید، مشغول درس‌ها و در ایام رخصتی نیز یک مقدار کارهای خانه را بد و ش داشته چه پسر و چه دختر در بعضی از کارهای خانه با ما درو پدر و برادران و خواهران بزرگتر خود کمک نمینمایند.

اما وظیفه یک دختر یا پسر خوب در همینجا خانمه نمی‌یابد، چه انسان علاوه از کارهای که بدن یگران انجام میدهد برای شخص خود هم با یه بعضی کارها را بکند، مثلاً مطالعه برای بلند بردن سویه زهنه، مرتب نگهداشتن کتاب‌ها مجلات و لباس‌های تان، مشغول شدن به رسایی یا سرگرمی دیگر.

ما عده از دختران و پسران با ذوق را سراغ داریم که با علاقه و سر شسته تمام از مجله که کیانو ازیس برای خود کلکسیون ساخته‌اند، کتاب‌های معلو ماتی برای خود تهییه کرده در آلماری خود یا جای دیگر درست چیزهای همیشه از آن استفاده می‌کنند. کتاب‌های خود را پاک نگهداشته به نظافت خود تو چه زیادی دارند. لباس‌های خود را خود شان اتو نموده بوت‌های خود را بو قت معین رنگ نموده هیچگاه شانه کردند و گرفتن ناخن‌های خود را فرا موش نمی‌نمایند. امید است شما دختران و پسران ار جمند و گرای همیشه در زندگی نظم و ترتیب را در امور همکاری و شخصی خود مرا عان بنمایید، تا از یکطرف مور دستایش همه واقع شوید و از جانب دیگر به رعایت نظم و ترتیب عادت نمایند.

سازمان امور اراضی و آب

عکس‌ها از آژانس با خبر

وارد شدن ماشین در کارزارعت علاوه از اینکه باعث بلند رفتن تو لیدات زراعتی می‌شود،
باعث صرفه جویی در وقت دهقانان گردیده همچنان فکر و دماغ دهقانان مارا انکشاف
می‌دهد. دولت چهارمی ما سعی دارد تا ماشین آلات زراعتی را وارد نموده بدستور س دهقانان
پگذارد تا زراعت در وطن ما بشکل امروزی آن تغییر نماید.

نگهداری مرغها در فارم های

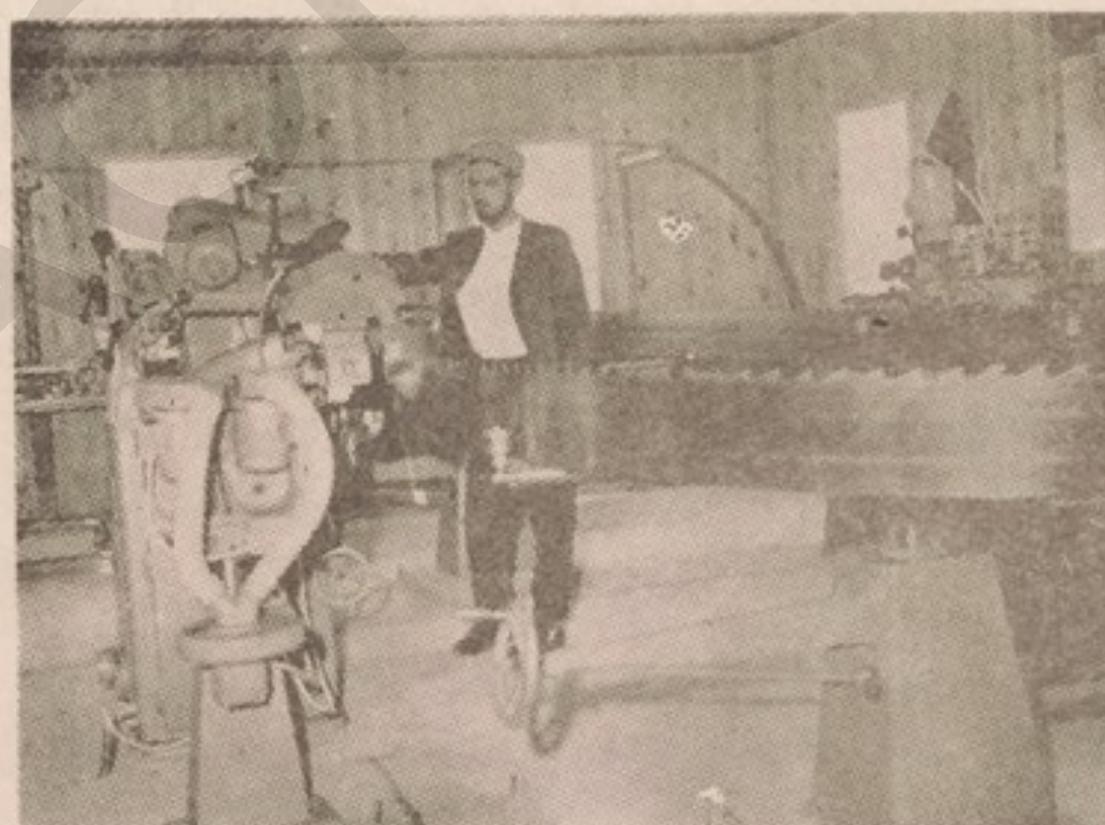
زراعتی که هاشین آلات جدید

وعصری را در اختیار دارد

شکل دیگری دارد هاشین های

چوچه کشی بهترین جنس های
مرغرا به تعداد زیاد تهیه و
بدسترس مردم میگذارد.

همچنان طرز تغذیه مرغها باشکل
عصری باعث رشد سریع مرغها
میشود. در عکسها دو پروژه
انکشافی رادر کشور ملاحظه
میشوند.

از هری هروی

وابن السراج که استادان علم
نحو و لغت بودند ، در آمد
واز آنها علم آموخت .

از هری در حدود ۲۸ سالگی
در سال ۳۱۰ به بغداد رفت .
از هری ، در شهرهای
دیگر عراق ، با دانشمندان
دیگر نیز ملاقات نموده است.

از هری پس از آنکه در
بغداد نزد استادان داشت
آموخت برای تحقیق در زبان
ولغت ، به سیر و سیاست
پرداخت و شهرهای زیادی
را دید .

در سال ۳۱۰ در واقعه
که در آنجا رخ داد بدست
گروهی از اعراب اسیر شد و
زمان طولانی در اسارت باقی
ماند .

از هری در میان عربهای
که وی را اسیر کرده بودند ،
نیز به تحقیق لهجه و محاوره
زبان آنان پرداخت و اکثرا
از الفاظ و لهجه های آنها را

علم داشت و به حلقه علمای
هرات داخل شد . در همان
ایام کودکی ، استعداد سرشار
داشت و آنچه را که میخواند
ومیدید بدرستی درک میکرد .
همان استعداد سرشارش بود
که پسانهای از جمله علمای
مشهور هرات گردید .

از هری ، در علم فقه از جمله
استادهای مشهور بود و لی
شهر تش بیشتر مر بوط به
لغت دانی و آکا هی وی در
زبانشناسی بود .

از هری مدتها را در هرات
به اندوختن علم لغت و فقه
و غیره سپری نمود استادش
در علم لغت ، ابوالفضل منذری
منذری بود . ابوالفضل منذری
از استادان آن عصر هرات
بود .

از هری ، بعد ها ، برای
آموختن و تحصیل نمودن ،
بسیار عراق رفت . در بغداد
در حلقه درس ، استادان آن
دیار چون ابو عبدالله نفطونیه

بسیسله معرفی مفاخر
دانشمندان کشور ، این بار
برای خوانندگان محترم مجله ،
یکی از معروف ترین علمای
لغت و زبانشنا سی وطن ما
که در هرات بدنیا آمده است
معرفی میشود . این دانشمند
گرانمایه ، ابو منصور از هری
هری میباشد که کتاب بش در
تمام دوره های تاریخ ، بعد از
او مورد توجه محققان و اهل
ادب میباشد .

نام مکملش ابو منصور
محمد بن احمد بن طلحه بن
نوح بن از هری است . ابو
منصور از هری ، در سال
۲۸۲ در شهر باستانی
هرات متولد شده است .

نام جد از هری « از هر »
بوده است و بهمین نسبت به
لقب از هری شهرت یافته
است .

از هری ، در ایام طفویت ،
شوق و ذوق مطالعه و تحصیل

به ازندگان بخوبی

در کتاب مشهور خود التهذیب
درج کرده است .

مدت اسارت از هری معلوم
نیست که چقدر بوده است .
وی پس از رهایی از اسارت ،
به خراسان آمد و به نوشتن
کتاب مشهور خوش
« التهذیب » شروع نمود .

در این وقت ، ابو نصر
محمد بن اسد الشار که
فرمانروای غرجستان بود و
شخص فاضل بود ، نسخه
کتابش را شخصاً از اول
تا آخر نوشت .

دانشمند دیگری ابو عبید
احمد بن ابی عبید هراتی نیز
با از هری روابط
ادبی داشته است .

کتاب تهذیب اللغه از هری
که از مشهور ترین کتاب
های لغت است . در ده جلد
نوشته شده است .

ابو علی سینا بلخی از
دانشمندان کشور ما ، نیز از

نوشته امیته روشنی متعلمه صنف ۸ لیسه ملالی

اشاره ترافیکی

سجیه با پدرش ازده به شهیر آمده بود چون بازار اول بود از
دیدن مو تراها و بیرون با رشیر حیران مانده بود . باری به
یک چاراهی رسیدند تعجب کرد که چگونه مو تراها به هم
نمی خورند مگر چون نزدیک شد دید مو تراها یکطرف یکی
به دنبال دیگر ایستادند واژپیش روی قطار مو تراها سجیه
و پدرش داخل سرک شده می خواستند با دیگر مردم از
سرک بگذرنند نگاه سجیه به جانب مقابل سرک افتاد . دید
روی یک پایه فلزی آدم سبزیو شی یک پای خود را پیش
و یکی را پس نهاده ایستاده است هنوز به آخر سرک نرسیده
بودند که ناگهان به جای آدم سبز پوش یک سرخ پوش
پاهای خود را یکجا کرده ایستاده است و بهمین وقت
مو تراها نیز به حرکت افتادند از پدرش پرسید آن آدم سبز

پوش کیست و چرا به جای
آن سرخ پوش ایستاده است

و آیا عکس همین ارا میکویند
پدرهم که وقت رامناسب یا فته

بود گفت :

نه دخترم این عکس نیست
بلکه آن اشاره ترافیک است

سجیه گفت :

ترا فیک چیست؟ و اشاره
چیست؟ پدرش گفت :

مو تراها از طرف یک اداره
وارسی میشود که آنرا ترافیک
می گویند و معنی آن اداره
بقیه در صفحه ۳۵

با شاگردان هنر مهند آشناشوید

رسامیکه میخواهد از چنین چیزی بروز

عبدالله

مشکلات در سی خود را
پیش از رسیدن امتحان حل
بسازد آنوقت است که یک
شاگرد موفق بوده و میتواند
یک شاگرد لایق و ذکری
محسوب شود.

عبدالله از جمله متعلمین با استعداد هنر رسامی لیسه استقلال است که به کشیدن رسم هایی روی گراف و دیزاین قالین استعداد خوبی دارد.

از او پرسیدم :

— از چه وقت به رسمی علاقه پیدا نمودید؟

— از مدت دو سال است که به هنر رسامی دلچسپی پیدانمود ام و مشغول قدم ذوق و استعدادم بود، همچنان

رهنماهی های مفید استادم را
وادر ساخت تا زیادتر درین
راه سعی نمایم.

— کشیدن چه نوع رسم را
زیادتر خوش دارید؟

— علاقه زیادتر به کشیدن
رسم به روی گراف دارم و
رسامی هایی را که به روی
گراف نموده ام اکثر دیزاین
قالین بوده که نقش هایی
آنرا به ذوق خود رسامی می
نمایم به کشیدن رسم هایی
از پورتریت اشخاص
و مناظر طبیعی نیز علاقه دارم.
— به نظر تان یک شاگرد
چه وقت به دروسش موفق
بوده میتواند؟

— یک شاگرد و فتنی
 تقسیم او قات برای دروسش
تر تیب کند و مطابق آن عمل
کند و پا بند به حاضری باشد

از رسامی های عبدالله

رسول و سا

وقتی در باره یکی از کارتونها یش سوال نمود بادقت کا مل خصو صیات کارتون را تشریح نمود، هر یک از کارتونها یش حالت را مجسم می سازد.

رسول او قات تفر یسح خود را به بایسکل سواری می پردازد هم چنان به آبیاری مهارت دارد و از دایف سه هتر به خوبی می تواند خود را به آب برتاب نماید، با وجود سن کم حرکات جمناستیکی را به خوبی اجرا می کند و رشته مورد نظرش در آینده داکتری است.

از وی پرسیدم چرا داکtri را انتخاب نمودی؟ با لمحه کودکانه ای گفت: «از خاطری که مريض ها را تداوى کنم.» ماهم آرزوی مو فقيت اين شاگرد خورد سال را مينماييم. رسول و سا فرزند بنماجي.

این کا ریکا تور را گه مضمون جا لبی دارد رسول و سا رسم نموده است رشاد و سا می باشد.

عبدالله به انجینیری علاوه داشته و آرزو دارد تا در آینده رشته مذکور را پیش ببرد. وقتی از عبدالله پرسیدم چرا میخواهد این رشته را تعقیب کند گفت: آرزو یعنی خدمت به وطن است و از راه انجینیری میخواهم این آرزوی خود را بر آورده سازم.

رسول و سا میخواهد داکتر شود

رسول و سا شاگرد خورد سالیکه با گر فستن نمرات ده در تمام مضا مین مقام اول نمرگنی را در بین هم صنفانش نصیب شده است. بجهشون خوبی با ذوقی است رسول صنف دوم مکتب محبوب سلطانی بوده واستعداد خوبی به رسم نمودن کار تون دارد.

من رسول و سا

قهرمان کوچک

قسمت دوم

همدیگر دوهر تبه گوبید دست هایش
رادرد گرفته بو د چند لحظه بعد
صدای کسی را شنید که پسر سید
کیست ؟

زلمی جواب داد: من زلمی بچه
جانکل هاما هستم آمده ام پدرم را
بینم. متوجه شد که سیاهی بطرف
اوی آید در تاریکی قدبلند پدر
خودرا شناخت دوید و خودرا به بغل اش

انداخت پدرش روی ۱ و رابوسید و او را پیش رفای خودبرد.

رفایش دوازده نفر بودند که بعضی شان تفتگ و باقی شمشیر و قمه
داشتند آنها شجاعت و دلاوری زلمی را تحسین کردند و برایش چای
انداختند که ماندگی اش برآید.

زلمی در وقت چای خوردن چیزهایی که مادرش داده بود همه را به پدرش داد
و هم تمام قصه هایی را که در ده از روز رفتن او تا آنوقت شده بود گفت و
قصه قریدار شکم کته را که با خارجی ها می نشست و هر روز گوسفندها
گاو های مردم را برای آنها می برد نقل کرد و گفت امروز هم گاو هارا بر دند
و مادرم و من هر قدر کریه کردیم قریدار توجهی بمانکرد و گاو را برد.

ناصر یکی از جوانان ده تف به زمین انداخت و گفت ما از روز اول می فرمیدیم
که او هم دست خارجی هاشده !

بعداز یک ساعت پدرش یک کاغذ را در پیک کلاه او گذاشت و دو یش
رابوسید و تا آخر جنگل هم را برگشت.

زلمی از همان راه که آمده بود و با خود را به خانه رسانید صبح نشده
بود ولی مادرش بالای چو ب پیش روی گلکین منتظر زلمی نشسته بود.
زلمی کاغذ پدرش را به مادرش داد و قصه را برایش گفت و رفت خواهد.
زلمی بعد از آن هر شب این گاور را تکرار می کرد و این کار خود را
می برد و هر روز چیز های نو تیریده گرفت تفتگ زدن و کارد زدن
را آموخته بود و از قصه های رفایی پدرش خارجی هارا خوب شناخته بود
که کسی وجه کاره هستند.

خارجی ها تعداد زیاد عسکر های خود را آنجا جمع کرده بودند و صبح
های را ترسانند هر دم آنها از کوچه های ده تیر می گردند به داخل قلعه
خرابه تعلیم های عسکری می دند و در آخر هر تعلیم کلان شان می آمد
چند گپ برای شان می زد و می رفت.

زلمی هر روز بنزدیکی آنها می رفت تمام کار های شان را می دید و لی از
گپ های شان چیزی نمی فرمید. یک شب آوازه بلند شده که قریدار را در
خانه اش با چند خارجی گشته اند.

صبح آن روز خارجی های سیار بریشان این طرف آنطرف می دویدند چند نفر
شمایه های قریدار را کشان برداشتند که صدای چیخ آنها را زلمی
شنند.

زلمی همه گپ های مادرش را خوب
گوش کرد و قول داد که همه آنها را
درست اجرا کند، دست های مادرش را
بوسیده به یک خیز خود را به کوچه

انداخت دوان دوان بطرف قلعه رفت
آن شب هم تابی بود وزلمی با عویشیاری
از آن استفاده کرد. در نزدیکی قلعه
چند خارجی با تفتگ های خود را بستاده

بودند و گپ می زدند با آهستگی از
نzdیک شان تیر شد آنها متوجه نشدند
خود را به قلعه رساند وقتی از برج اول به
سوم خود را می رساند کمی تر سیده
بود و می خواست بر گردد و لی قو لی
که به مادرش داده بود هم گر سینگی
پدرش عزم اورا قوی ساخت بطری ف
غار که در زیر یک چوب بغل دیوار
بود رفت و خود را بسینه داخل آن نمود
زلمی بعضی وقت ها که بابجه های ده
با زی چشم پتکان می کرد به این جاه
ها پت می شد و آنها را خوب
می شناخت.

داخل غار نهناک بود به بسیار زحمت
خود را به آخر غار رساند ایستاده شد
و چند نفس عمیق کشید بعداز راه
درخت که شکسته مستقیم پیش رفت

قلب کوچک زلمی بشدت می تپید
و هم تو سید که کسی آنجا جوا بش
رانده د و پدرش رانیستند دو سنگ را
از لب دریا برداشت و به قوت زیاد به

اورا از میدان پیش روی مسجد که بدار اویزان بود ریومند و درنر دیگر
جنگل بالای تپه سبز زیر یک درخت بخاک سپرده شد و یک دستمال سرخ را به
یک چوب بسته کرده به بالای آن نصب نمودند.

زلمن هیج آرام نداشت منتظر فرصت بود تا انتقام خون پدر و مادرش
را بگرد یک شب که همه رفته بودند وغیر از چند نفر زخمی کسی دیگر
آنجا نبود زلمن به آهستگی بلند شد تفنجی را که از همه سبکتر بود و از
خارجی ها گرفته بودند با چند مر می برداشت واز آنچادرشد.

زلمن چند روز بود که نقشه خوب انتقام گرفتن کشیده بود بطرف جنگل
رفت و خود را از راه غار برج سوم به برج اول رساند در بالای آن تیرکش
عابی وجود داشت که پناگاه خو بسی بحساب می رفت میله تفنجک را از
تیرکش برج بطرف میدان تعلیم خارجی ها قرار داد و پشت آن چند سنگ

بقیه در صفحه ۳۴

شب دیگر چند خارجی را که به
نزدیک چنگل رفته بودند بهدر خت
های چنگل آویخته بودند و تفنجک و
لباس هایشان را برده بودند.

شب بعد گدام گندم خارجی ها را
آتش زند و چند نفر خارجی باز هم
کشته شده بود حملات پی در پی وطن
پرستان که در اکثر آنها زلمنی رول
فعال داشت خارجی هارا بسیا ر
بر یشان ساخته بود هر کسی را که
می گرفتند زیر عذاب و شکنجه
می کشند و لی هیج افغان حاضر
نبود بگوید این کارهارا کی می گند
تا بالاخره یک نفر خاین که تاب این
قدر شکنجه را نداشت و پول هم
از آنها گرفته بود. به خارجی ها سکفت
که این کارها زیر سر هاما چانگل است
که زن و بچه آن در داخل قریه زندگی
می گند و اوست که جوانان را جمع
کرده هر شب حمله می گند.

زلمن آن شب از نزد پدر ش
برهی گشت دید از خانه شان دود
بالاست به چالا کی خود را به خانه رساند
متاسفانه در پیلوی در واژه که سوخته
بود و دود از آن با لا بود مادرش را غرق
خون دید که هرده بود و در نزدیکی آن
جسد یک خارجی هم بچشم می خورد.
زلمن بسیار گریه کرد و هر چه
پا لید کسی را آنجا نیافت دوباره به
تیزی خود را به نزد پدرش رساند و قصه
را برایش گرد چانگل که صدای دندان
هایش شنیده می شد از جای خود
برخاست تفنجک خود را گرفت رفایش
هر قدر ممانعت کردند قانع نشد زلمن
را به ناصر سپرد و تنها از آنجا
دور گشت.

صبح احوال گرفتند که پنج
خارجی به داخل باغ خودشان کشته
شده و چانگل هم هرده بود.
شب دیگر رفای هاما چانگل جسد

رسیده در فکر افتاد تا از طرف غرب به هند برود. او مدتها باین عقیده با قی ماند و هیچکس او را درین راه کمک نمیکرد تا اینکه فردیناند شاه واپس بلا ملکه اسپا نیا وسایل سفر او را آماده کردند و کرستیف کولمب باسه کشتنی روانه مقصو دشد.

او درین سفر سن سال وادور را تصرف گردید و کیوبا وهاپتی را کشف کرد در سفر های بعدی تر ینید را شناخت و با گذشتن از امریکای جنوبی خلیج مکزیک را نیز کشف کرد و شهرت او در دنیا از همین تاریخ آغاز شد.

کولمب دو سال پس از این سفر ش در سال ۱۵۰۶ میلادی در گذشت در حقیقت کو لمبوس شخصی بود که برای او لین دفعه قاره امریکا را کشف کرد از همین سبب است که بنام کاشف امریکا یاد میشود.

دکمکیانو انیس

و پنج سال لگی، اشعار زیبا نوشته نوشته های تاگور گوناگون است. تاکنون همه آثار او جمع آوری نشده نوشته او، ساده است. در همه آنچه نوشته، یک جمله پریمج و مبهم وجود ندارد.

تاگور روزها با کودکان و نوجوانان ترا نه ملی هند را سرود و آزادی هند را در افق جهان دید و آنگاه از جهان چشم پوشید، مرگ او بتاریخ ۱۷ ۱۹۴۱ اتفاق افتاد. وی درین زمان بیش از هشتاد سال عمر نداشت.

• • •

قاره امریکا توسط کی کشف شده است:

دو سtan عزیز! کریستف کولمب در سال ۱۴۴۶ یا ۱۴۵۴ میلادی در شهر زن متولد گردید. او در چارده سال لگی بدریا نوردی مشغول شد شوق او درین کار به حدی

را بیند را ناتقاگور که بود؟ دوستان عزیز! یکصد و سیزده سال پیش در بنگال هندوستان دریک خا نو اده اشرف پسری بد نیا آمد که بعد از گذشت زمان یکی از بزرگترین مردان ادبی عصر ما گردید.

وی (رابنده راناه تاگور) است. کودکی تاگور، ما ند کودکی هر کس است که در خانواده با فضل و ادب، به جهان آید در شا نزد سالگی برای تحصیل حقوق به انگلستان رفت. مگر به این در شته تحصیل دل نه بست، بوطن برگشت و در زبان بنگالی به نویسنده گی پر داشت و در حلقه های ادبی جوانان بنگال شرکت کرد در سن بیست سال لگی او را به حیث ناول نویس میشنا ختنند و آینده درخشان او را پیش بینی میکردند. از بیست و پنجسا نگی تاسی

ولایت فراه کجا واقع شد ه است؟

دوستان عزیز فراه یکی از ولایات قدیم افغا نستان عزیز بشمار میرود. این و لایت در جنوب غرب افغا نستان واقع است و ۷۵۷ متر از سطح بحر ارتفاع دارد.

ولایت فراه را در قدیم بنام (سکا یتانا) یاد میکردند، یو نا نیان قدیم فراه را بنام های (در نگیان، فارسها، زرنگ، نیمروز و پتان) یاد میکردند. اعراب آنرا زرنج و سجستان نامیده اند.

مرکز ولایت فراه به فاصله محدودی در جنوب در یا بین بزده و پشنو در دامنه کوهی که بنام کره تکه یاد میشود، مو قعیت دارد. معروف است که شهر قدیمی فراه، با طرز مخصوصی آباد شده که این بیرون از تخم بیرون می آید و شروع میکند به خوردن بر گهای تازه توت و بعد از ریچ بزرگ میشود. بدور خوشتن تار می تند و در داخل پیله بخواب میرود و پس از چند روز بصورت پر وانه در می آید و پیله را سو راخ میکند و بیرون میزد. هر گاه در زمستان باد ساکت باشد هوا مطبوع و اگر باد باشد گر ما شدید بوقوع می پیوندد.

اقلیم فراه چون همیشه گرم و خشک است باران کم دارد. اکثرا باد به شدت میزد. هر گاه در زمستان باد باشد باشد هوا مطبوع و اگر باد باشد گر ما شدید بوقوع می پیوندد.

فرستنده: شاه ولی «انوشه» از جمال مینه

• • •

صنعت ابریشم چیست؟
دوستان عزیز! طو ریکه واضح است کرم ابریشم از زمان های خیلی قدیم تو سط

مردمان چین و جا پان تر بیه می شده است چینی ها صنعت ابریشم سازی را بخود اختصاص داده و مراقب بودند که کسی دیگر به آن بی نبرد و سر این صنعت چند هزار سال نزد آنان محفوظ بود تا اینکه دونفر راهب نصرانی که سالها در چین اقامت داشتند هم طرز تهیه ابریشم و هم طرز درست کردن پارچه ابریشم را فرا گرفتند و چنانچه وقتی به اروپا مراجعت کردند با استفاده از معلومات خود، این صنعت را بخشیدند و بتدریج این صنعت تفییس و خوب در سر تا سر ازو پا تو سعه یافت و بعد فابریکه های برای استحصال بیشتر و بهتر آن بوجود آمد. کرم ابریشم در فصل بهار از تخم بیرون می آید و شروع میکند به خوردن بر گهای تازه توت و بعد از ریچ بزرگ میشود. بدور خوشتن تار می تند و در داخل پیله بخواب میرود و پس از چند روز بصورت پر وانه در می آید و پیله را سو راخ میکند و بیرون میزد. هر گاه در زمستان باد ساکت باشد هوا مطبوع و اگر باد باشد گر ما شدید بوقوع می پیوندد.

• • •

چرا مرکز ذهین داغ است؟
دوستان عزیز! زمین بو سپله یک پوستی که از سه تاده میل کلفتی دارد پو شیده شده است. و قتیکه ما زمین را

بکنیم، هر چه بیشتر به مرکز زمین نزدیک میشویم، درجه حرارت بالاتر میرود هر چهل متر یکه ما زمین را بکنیم درجه حرارت در حدود یک درجه بالا میرود و بعد از دو میل گر ما به حدی با لا میرود که آب به جوش می آید و بعد از سی میل، حرارت به ۱۲۰۰ درجه سانتی گردد خواهد رسید.

این حرارت برای آب کردن سنگها کافیست.
دا نشمندان حرارت مرکز زمین را به ۵۵۰۰ درجه سانتی گرداند تخمین کردند. همچنان داشتمندان به این عقیده هستند که در مرکز زمین هم یک کوه بزرگ از آهن آب شده و جود دارد و قطر آن ۴۴ میل است. به عقیده دا نشمندان دلیل این گر ما این است که زمانی زمین مذاب بوده و رفتہ رفتہ بو شش روی آن سرد شده ولی داخل آن همانطور داغ مانده است.
• • •

قلب انسان چطور فعالیت میکند؟

دوستان عزیز! طو ریکه تحقیق شده است قلب یک انسان هر دقیقه هفتاد مرتبه هر ساعت ۴۰۰ هر تبه، هر روز ۱۰۰۸۰۰ هر تبه، هر سال ۳۶۷۹۲۰۰ هر تبه و بالاخره هر پنجاه سال ۱۸۳۹۶۰۰۰ میمیزد.

پنجه اين موجود زيانكار

به سبب وجود ملا ريا و تسب زرد
ناگزير دست از کار خود کشیدند.
علاوه بر آن امراض دیگری نیز توسط
پشه بار هی آید که بنام های (تب
استخوان شکن و جدام و هرف) (خواب
آور) که سبب مرگ چارپایان بیشمار
شده است، یاد می شود.

میزان مرگت در خود پشه
خیلی زیاد است تخم و شفیره پشه
بیشتر غذای ما هیان و بقہ هارا
تشکیل میدهد. خود پشه اغلب بدست
پرنده‌گان و خفاشان شکار می شود
ازین روست که کمتر پشه ای زیادتر
از چند روز عمر می‌کند اماعده بسیار
کمی از آن هادر گوشه ای از دیوار یا
سوراخی از یک درخت پنهان می‌شو ند
و وقتیکه ز مستان را گزند شتاندند به
سلامت ازان جاهای بیرون می‌شو ند و
در بهار بز ندگی دو باره آغاز
می‌کنند.

دانشمندان پیوسته در تلاش هستند
که پشه را ازین بیرون و زیادتر سعی
می‌کنند نسل آنها را که بیشتر از
همه خطر ناگست ازین بیرون خندق
هارا خشک می‌کنند و برآب های را کند
روغن می‌ریزند تا پشه ها نتوانند برآن
تخم بگذارند.

بدین طبق می بینیم امروز در
بیشتر جاهایی که سابق پشه خیز بوده
مرض ملاریا و تب زرد رفتہ رفتہ رو به
نیستی گذاشته است.

اما این پیکار بشر با پشه بسی
گران تمام می‌شود گذشته از یعن
همیشه چند پشه ای از چنگ انسان
می‌گزینند و تخم می‌گذارند چون میزان
تولید آنها از شمار بیرون است، این
چنگ سخت همیشه میان انسان و این
موجود زیانکار ادامه دارد.

دکمکیانو ائیس

در ظرف چند روز محدود به پشه کامل
تبديل می شود در حالیکه تخمها می‌شوند
که در سوراخ تنه درختان است ممکن
در ظرف چند هاه به پشه بالدار
تبديل شود.

پشه دارای خروم دراز یست که
به شش نشتر کوچک ختم می شود و
تای اینها در انتهای خود خارهای کوچک
دارد، بزرگترین این نشتر ها لوله ای
کوچکی است که پشه از راه آن خون
می‌مکد، یکی دیگر ازین نشترها فاسی
است که بین آن خالیست واژ راه آن
آب دهان خود را به درون ز خم
تنزیریق می‌کند تاخون آنرا بیشتر سازد
اما این آب دهان گاهنگاه مکروب امراضی
را که پشه از دیگران کسب کرده است
در خود دارد.

یکنوع پشه بنام ملاریا یاد می شود
این پشه ها مرض ملاریا ملا ریا را
حمل می کنند فریب هشتصد میلیون
نفر از مردم جهان به نوعی از امراض
ملاریا گزند فتارند، ملاریای استوایی
غلب گشته است تاریخ طبیعت نشان
می‌دهد که تاسه میلیون نفر را در یک سال
ازین برده است.

با وجودیکه این مرض مخصوص
مناطق گرمی است اما از این موجود
نیز گسترش یافته است.

مرض دیگر آن (تبزرد) است با
وجودیکه خطر سرایت به اندازه
ملاریا نیست اماده عوض خیلی گشته
تر است. اولین باری که امریکا نیان
به حفر، کانال پاناهه پرداخته صرف

پشه، از جمله دشمنان سرسخت
و درجه اول پسر است، ابتدا
موجودات دیگری نیز هستند که بظاهر
خیلی خطرناکتر از پشه معلوم نیستند
اما پشه، این موجود بی مقدار که
ممکن چندین هزار تای آن برابر به نیم
کیلو وزن نداشته باشد از همه حشرات
دیگر آزار بیشتر دارد.

تفربا زیادتر از دو هزار نوع
پشه را دانشمندان شناخته اند، این
موجود زیان کار در همه جا و جود
دارد (از مناطق کرم استوایی تا نقاط
سرد قطبی) اما هر چاکه باشد
برای انسان و حیوان زیان بیشماری
رابهار می آورد.

در آغاز پشه یک موجودی بود که
تبایا بروی آب زندگی می کرد زیرا
پشه های ماده در وی آب تخم
می‌گذاشتند این تخمها رفته رفته به
شفیره تبدل می‌شوند هر پشه ماده
زیادتر از ۴۰۰ تخم می‌گذارد و بعد
آنها را با هم یکجا کرده روی آب
رها می‌کند مزاد گاه طبیعی پشه خندق
های دور افتاده است اما این موجود
بوزی از زندگی در چقری های پرآب
باران و ظرف های پرآب نیز روگردان
نیست، در مناطق استوایی پشه ها
بیشتر در آب بارانی که لا بلای بر کهای
و گلها جمع شده است زندگی
می‌کنند.

سرعت رشد پشه ها از هم دیگر
تفاوت دارد: تخمها بی که در چقری
های آب باران گذشته شده فقط

راستی و دروغ

می‌توانم بدون داشتن چشم زندگی کنم
به علاوه یک چشم هر که گرفته‌ای،
من رحم کن و کمی نان بده !

برادر ژروتمند گفت : نهنه، بدون
عوض یک لقمه نان هم بتو نخواهم
داد.

برادر فقیر که چاره‌ای نداشت
گفت : چاره‌ای ندارم بیا و چشم‌ها
بکش .

برادر ژرو تمدن بانهایت بیر حمی
کارد تیزی را آورده و چشم دو م
برادر فقیر خودرا کشید و بعد یک
پیمانه آرد به اوداد. مرد بیچاره که
نکلی گورشده بود با هزار زحمت
خودرا بخانه رساند. زنش و قتنی او را
با این حالت دید از شدت ترس
توانست خود داری کند و فرید
کشید : ای مرد بچاره، به صورتی
که می‌بود می‌توانستیم لقمه نانی
بدست بیاوریم ولی حالا چطور گنیم
توکه هردو چشم‌ها را از دست
دادی .

زنش بعداز گفتن این جمله ت
به تلغی گردید .

مرد اوراتسلی داده و گفت : زن
غزارم، گریه نکن، خدمهر بان است،
و توهم امیدرا ازدست مده !

بقیه در صفحه ۳۹

برادر فقیر هرچه فکر کرد چاره‌ای
پیدا نکرد بالاخره راضی شد و گفت : بیا
چشم هر ایکس ولی هر چه زودتر چیزی
برای خوردن بمهابده !

وبرادر بیر حم نیز چشم برادر فقیر
خودرا بیرون آورده و به او یکمقدار

آرد داد.

برادر فقیر آرد را گرفته و بخانه
آورد، زنش به مجرد دیدن شو هر
با هردو دست بسر خود گوشت و فرید
گشید : چشم راچه شده است؟

مرد تمام هاجری را از سرتا پابه
زنش گفت، زنش گریه و ناله کردگی
با وجود اینهم آرد را گرفته و چند روزی
را با آن گذرانیدند .

بعد از سی سه شدن یک هفته وی
چیزی بیشتر برادر فقیر باز هم بخانه
آرد را برداشت و راه خانه برادر را در
بیش گرفت. و قتنی به برادر ژرو تمدن
رسید با تصریح وزاری گفت : برا در
یا آرد بمن بده حتی یک لقمه نان خشکی
نم برا ایم نهانده .

برادر ژرو تمدن با بیر حمی تماز
دستانش را بکمرزده و فرید برآورد :
برادر هر چیز باید عرضی داشته باشد
این هر تبه بگذار چشم دیگر ت را
نیز درآورم بعد هیئت‌وانی آرد را
بگیری.

برادر فقیر در حالیکه گریه می‌کرد
گفت : برادر خوب من، من چطور

فقیر بیچاره که خیلی ناهمید شده
بود باز هم براحتی اداهه داد. و قتنی
به نفر سوم رسیدند و عین جواب را
شنیدند، برادر ژرو تمدن برادر فقیر
خود روگرد و گفت : خوب برادر عزیز
حالا برویم و هر چیز یکه داری تسلیم
من کن !

برادر فقیر بخانه آمد و در حالیکه
خیلی غمگین و جگر خون بود همه
دار و ندارش را به برادر ژرو تمدن داد.
بار ژرو تمدن گفت : تو می‌توانی
برای چند روزی درخانه ات بسر بری
بعد آنرا هم از تو خواهم گرفت .

فقیر بیچاره باخانواده اش در چهار
دیواری خالی خانه اش گرسنه و
تشنه زندگی می‌گردید، حتی لقمه نانی
زیرا مخصوصاً زراعتی آن سال چندان
زیاد نبود. مرد فقیر چندی تحمل
گرد و لی بعداز چند روزی اطلاع اش
این وضع را تحمل نتوانسته و از
گرسنگی به گریه و ناله آغاز کرد.
پدر ناچار شد راه خانه بسیار داد
ژرو تمدن را در پیش بگیرد، آمد و
برادر ژرو تمدن خود گفت : برادر اگر
توانی کمی آرد بمهابدهی، هیچ
چیزی برای خوردن نداریم، اطلاع ام
از ترسنگی بحال مر گرفتاده اند.

برادر ژرو تمدن جواب داد : من در
موردی آرد را بتو میدهم که تو هم در
مقابل یک چشم خودرا بمن بدهی .

تفکر و احساس

(در صورت که در کدام تانک
آب آنرا نکهداری کرده باشید)
ولی از فرار در مقابل مهاهیکیران
بطور کافی هو شیاری ندارد.
از طرف دیگر بقہ هانسیت
ماهی مذکور اند کی
دماغ کلا نتر را دا را بو ده
و سلول دماغ شان زیاد تر
است بنا بران نسبت به ما هی
هو شیار ترند.

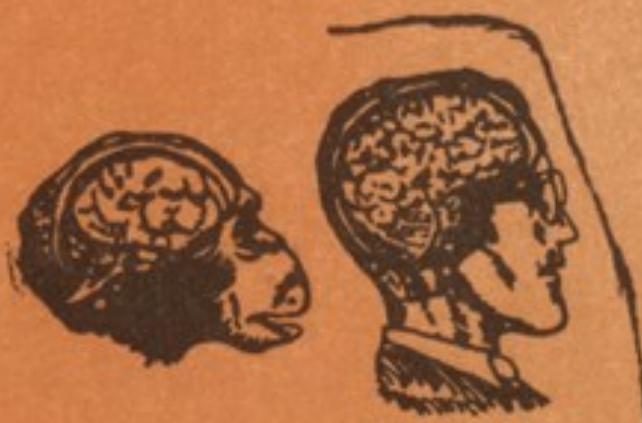
کاکا اضا فه کرد: قسمت
های مختلف دماغ برای چیز
های مختلف تخصیص دارد
مثلث در حا لیکه حصة بیشتر
دماغ برای تفکر و اند یشه می
باشد قسمت های دیگر آن برای
پیام های چشم، برای شنیدن
و حسه دیگر برای بو نیدن
و بالاخره حصة هم برای باز
داشتن شما از کاری که بیم
خطر و ضرر متصور باشد
تخصیص یا فته است. ا لبته
آن قسمت های دماغ که گفته
شد در حیوانات مختلف به
اندازه های مختلف می باشد
بعضی مثال مرکز بو نیدن
(شامه) و شنیدن (سا معه)
در سک ها نسبت بعماو شما
بسیار خوبتر است

کاکا که بنا به عدد بدیدن برادر زاده ها آمده بود گفت
صحبت امروز تقریباً دنباله صحبت گذشته بوده در با رة
تفکر و احساس می باشد.

بر وانه آغاز سخن کرده پرسید و قتی که پیام ها از
طريق اعصاب بد ماغ میرسد چه واقع می شود؟ کاکا گفت:
دماغ شما به ما نند تبا دله مخابره تلفونی شمرده می
و د تصویری را که در یک کتاب بود برایشان نشان داد گفت
شکل دماغ را مشاهده نمائید.

سپس علاوه کرد: قسمت عمده دماغ با چین (چملکی)
که بعده سمت ممتد شده بو شیده که از چندین میلیون
سلول ساخته شده است. هر یک ازین ها دارای چندین
تار های میان خالی عصب می باشد که با سلول دیگر
ماگ منتهی می شود. با یعنی ترتیب هر حجره دماغ می
تواند پیام های خود را به سمت های مختلف بقسم نا محدود
بغیرسته پس یک پیامی که از یک حجره یا سل میرسد
سبب شده می تواند که پیام هائی بعده یک سلول یا حجرات
دماغ بفرستد. پس در عین وقت ملیون ها چیز در دماغ
واقع شده می تواند.

هر قدر چملکی یا چین دماغ بیشتر باشد جای زیادتر
برای سلول دماغ داشته می باشد. دانشمندان گشاف
کرده اند هر قدر سلول بیشتر باشد حیوان هوشیار
تر می باشد بقسم مثال یک نوع ماهی که بنام (کاد) شهرت
دارد یک دماغ ساده و کوچک دارد می توانید چیز های ساده
را برایش یاد دهید ما نمی آمدن غرض خوردن غذا یعنی

پیچیدگی دماغ انسان و دماغ میمون را در عکس مشاهده
نمایید.

و صبح است «صبح و قیکه آنوارا
از فسلاق بیرون میکنم، درلب دویا
هریک شان آب می خورند و هموقیکه
چاشت فرا میر سدانهار از کوه
پایان میکنم و به آب میرسانم . اما
د رزمستان آنها کمتر آب می خورند
از اینرو من چاشت آنوارا بدریانه
آورم . پر سیدم چطور رمه را نگهبانی
میکنم ؟ آنکه هرگز های این محل
خیلی زرتک شده اند . امادن خیلی
زرتک تر از آنها هستم، برای آنکه
هرگز ومه ای راکه می چرام آسیب
نرساند، سیگی تربیه کرده ام که
همشه پیش روی رمه حرکت میکند
هر طرف رامی بیند، خیلی قوی و
هو شیار است . خودم در عقب رمه
کو سفتدان هستم و همه اطراف و
چوانپ را خوب می بینم . با این طریق
است که هرگز نمیتوانند به رمه
من حمله کنند .

«کفم اگر تو قدرت نویستند گسی
میداشتی و همه این چیز هائی راکه
بمن گفتی، مینو شتی یقیناً تو هم
به سیم خود بدانش بشری چیزی
دا می ازو دی . کفم این مقیومودرک
کلی دانش است وازین قبیل چیز
هابه مجله ((کمکیا نو انس)) زیاد
نوشته شده است .
از او پرسیدم که دانش اموز
کیست؟ آنکه نمیدانم ! به او گفتیم:
دانش اموز گسی است که همان
تجربه کند شکان هاو شما را با
پیشرفت های که درین یاره صورت
گرفته است از لایلای کتاب ها، مجلات
و غیره میخواند، همان گمیکه کتاب
ها و غیره را میخواند داشت آموز
گفته میشود با اینقدر تیپ تو هم
دانش آموز هستی .

بقیه در صفحه ۳۵

نو شته : فلریف

دوستان

را

یاد کنید

پرسید: دانش چیست؟

جوا بدادم: این کلمه توفییح
کار دارد!

دانش تجربه ایست که در طول
تاریخ از نسل های گذشته تحریر
شده که امروز بعیث تجارب غیر
مستقیم آنرا در کتاب ها میخوا نیم
و هم نتایج تجربه هایی است که خود
آنرا بکار بسته ایم . مثلاً رمه
چرا ندن . گفت یعنی چه؟ گفتم:
تو وقتیکه گو سفندان را در صحراء
ویا کوه هامی ببری، چه فکر میکنی
باید گو سفندان در کجا برده شود؟
گفت: در علفزار ها . گفتم: بسیار
خوب چه وقت رمه ات را آب میدهی
مراد گفت: در مدت سه ماه دانستم
که چه وقت گو سفندان به خوردن آب
ضرورت پیدا میکنند، و آنوقت
راتهین گردهام آن عبارت از چاشت

اطفال عزیز من قصه یک
رفیق، تا نرا برایتان می نویسم ،
قصه یک بچه دهاتی راکه در صتف
ششم درس می خواند . شا گردشکی
و دلا وریست . پدرش مرده است .
مادر پیر و یک خواهر و برادر کوچک
دارد . از همراهان نامش هراد است .
و نا دارای از همان سال تو لش
با او همراه بود او حالا پدرش را هم
از دست داده او بعد از هرگز پدرش
هم درس میخوا ند و هم کار جسمی
میکند . خودش یعنی گفت که: هم
درس میخوا نم، هم خوش می چشم
و هم چوپان هستم گفتم چطور؟ گفت
در تا بستان هادرم مشغول کشت و
کار یک چریب زمین پدری هاست
او خود قلب میکند . هابا او یکجا
میدریم و بعدا در زمین های اقادرب
ما خوش میچیم . یعنی خودم صبح
وقت از خواب میخزیم تاوقتی که بچه
ها بمکتب میروند، خوش میچیم و
بعدا با نصف نان خشک بمکتب میروم
و قیکه از مکتب آدمد و باره همین
کار را میکنم .

در زستان امسال چو بان فریه
شدم: هادرم پشم و پنه میر یشد
و با کار خانگی دیگران را انجام میدهد
گفتم امسال در کدام صتف درس
میخوانی، گفت به صتف ششم .
من تازه وارد آن فریه شده بودم
که باو بر خوردم . بعد از سلام از
من پرسید:

ساز کابل آمدی؟

گفتم: بله .

ساز کابل چه آوردی؟

گفتم: مجله ((کمکیا نو انس))

گفت: در آن چه نوشته است؟

گفتم: از دانش هرچیز نو شته

است!

ترجمه : م. خاورزاد

لی بو دی بی بو

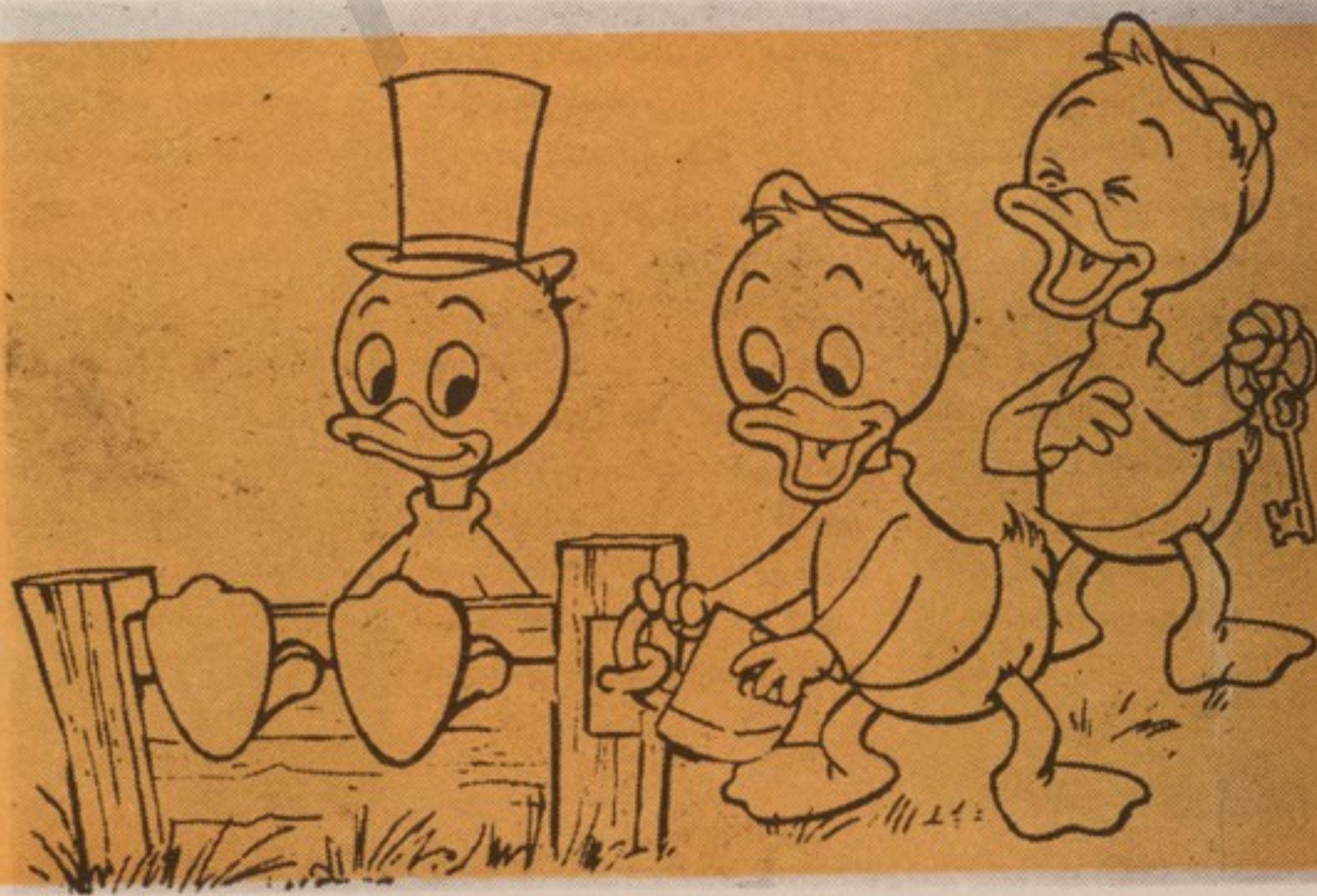
مرغابی گک میوه دزو

هز رعه گم می شود یکروز به کمین
نشست و دید که یک مرغابی شو خ
آهسته آهسته آمد و چند دانه توت
زمینی رادرگله خود انداخته و دوان
دوان دورشند صاحب هزارعه خشنناک
شد و با خود گفت :

- ای مرغابی میوه دزد تو فرداخواهی
آمد چنان جزائی برایت بدhem که
تا زنده هستی دزدی نکنی .

بقیه در صفحه ۳۷

سه مر غابی باهم رفیق بودند. آنها همیشه یکجا برای کار گردند
و غذا پیدا کردن می رفتند . یکی از همین مرغابی هایک عادت بسیار
خراب داشت که همیشه از هرجاییوه دزدی می کرد . هرقدر رفقاش اورا
نصیحت می کردند نمی شنید.
یکروز که این سه رفیق مشغول گردش بودند ، از نزد دیک هزارعه توت
زمینی عبور کردند. در همین وقت مر غابی میوه دزد مثل همیشه به طرف
هزارعه رفت هرقدر رفقاش او رامنع کردند قبول نکرد و چند دانه از آن
توت ها دزدید و دو باره نزد رفقاش بر گشت . از آن روز به بعد مرغابی
شو خ روز به آن هزارعه میرفت توت زمینی می دزدید .
صاحب هز رعه که متوجه شده بود روزا نه مقداری از توتهاي زمیني

تورنمنت آزاد تیم‌های کودکان پایان یافت

کابل وریاست المپیک برای تیم‌های سپورتی تو زیع
گردید.

جوایز عبارت بود از کپ درجه اول، درجه دوم،
مدال و یک جو ره لبا سسپورتی.
خبرنگارورزشی مجله‌که در مراسم توزیع جوایز حاضر
بود می‌نویسد جایزه‌اول را تیم ورزشی لاله هابدست آورد
و جایزه دوم را کلب ورزشی نیرو مند و جایزه سوم را کلب
ورزشی آرش بدست آوردند.

بقیه در صفحه ۲۶

در عکس نمایندگان بناروالی کابل و ریاست
المپیک، در اثنای تو زیع جوایز دیده می‌شوند.

اعضای تیم‌های کودکان
تخنیک فتبال را نمایش دادند
تورنمنت آزاد تیم‌های
فوتبال کو دکان که ۶۳ تیم
در آن اشتراک نموده بودند
پایان یافت.

تورنمنت آزاد تیم‌های
فوتبال کو دکان که ۶۳ تیم

در آن اشتراک نموده بودند
پایان یافت و یک تعداد جوایز برای
ورزشکاران توزیع شد.

این تو رنمنت از طرف
کلب ورزشی نیرومند دایر
گردیده بود.
در پایان تو ر نمنت،

جوایزی که از طرف کلب
ورزشی نیرومند به سرپرستی
بنی‌اغلی محمد اکبر دلزاد برای
تیم‌های قهرمان، گذاشته
شده بود، بعد از مراجعت
توسط نمایندگان بناروا لی

کتابخانہ رائے

دلیک نتھماں ←

بود که حتی نز دیکترین قوها
یعنی همان قوهایی که دریک آشیانه
آشیانه با او از تخم‌ها بیرون
آمدند به او التفا تی ندا رند
وبدون کو چکترین تو جه به او
هر پنج شان میروند، دا نه
میچینند، آبازی میکنند و...
- بور کا دلش بسیار می
خواست مثل همه قوها آبازی
را یا داشته باشد اما او
میدانست که اگر خودرا در
آب بیندازد جز اینکه جا کت
پشمی اش تر شود مؤقتی
نصیبیش نخواهد شد و آنوقت
او با یست ساعتها می‌نشست
ومنتظر میماند تا جا گشتن
خشک شود. تا بستان آخرین
روز هایش را سپری میکرد
قوهای خواستند از آنجا
مهاجرت کنند و بخاطرهای
تصمیم خود آشیانه شان را
بانی‌ها و شاخه‌ها درختان
پوشانیدند تا در زمستان
از بین نرود. و سپس آماده
بر واژ شدند واز قویی که
عاقلترین همه بود تقاضا
کردند تا او لتر پر واژ کرده
ومسیر حرکت شانرا تعیین
کنند.

بناء قوى عاقل او لتر و
بدنبالش سایر قوها خیل خیل
بهوا پر واژ کردند و در نقا ط
دور دست آسمان از انفجار
ناپدید شدند.

در میان همه قوهای فقط این
بور کا بود که بد بخت آفریده
شده بود و با بد بختی زندگی
میکرد آخر او بال و پرنداشت.
بور کا با خودش فکر
میکرد که اگر قوهای دیگر
التفاتی بحال من نکردد نه
 فقط حق همنوعی را ادانکرده

اند، اما پدر و مادرم و پنج
چوچه شان که دریک آشیانه
باهم بزر گشته بودیم
نباشد چنین رفتار خشنانه
میکردند... بیچاره بور کا در
حالیکه چشما نش بسوی
افق دور دست آسمان راه
کشیده بود اشک از چشمانش
سرما زیرشده واژ طریق نول
زیبا یش بز مین چکید و این
اشک چون سیلاپی که روی
شعله‌های آتش پاشیده شود
به تاثیر و غصه او پایان
بخشید، آنوقت بور کا آهی
از سینه بیرون کشیده و گفت:
باکی ندا رد باید استقا مت
داشت و با ناملایمات و گرم
و سرد زندگی شجاعانه
مبازه کرد، در واقع آنان
برای من فهمانند که خودم برای
خود زندگی بسازم و اینکار را
باید من بنمایم.

- ناگهانی فضای آنجا را!
ابر های غلیظی پوشانید و
باران بشدت بیاریدن آغاز
کرد... بور کا با خیال
آشفته بسوی ساحل جایی که
کشته‌ها لنگر می‌انداختند
رفت تا مگر برای یش جای
امنی دست و پا کند. از شدت
خنک ناله میکشید. در عرض
یکی از کشته‌های کنار ساحل
سنگی نشسته بود و وقتی
فریاد های دلخراش قوار
شندید گفت: بیچاره قو ...
توچه میخواهی اینهمه ناله
وفریاد برای چیست؟ بور کا
آنوقت جریان را سرتا پا به
آن حیوان بیان کرد و گفت
میخواهم فقط همین امشب
مرا پناه دهید. سگ مذکور
که دلش بحال قوی ناتوان

سونخته بود برای او درگشتنی
جای گر می‌تمیز کرد. آن
گشتنی بزرگ «گرومی» نام
داشت و متعلق به کپتان
«پیتر یسن» بود و چون گشتنی
رانان برای کار رفته بو دندبه
«مینگو» سگ شان وظیفه
داده بودند تادر عرشه گشتنی
نشسته‌واز اموال گشتنی
مواظبت کند. ناوقت شب
بود که کپتان «پیتر یسن» و
راننده گشتنی «فیرید» به گشتنی
بر گشتند و تصمیم شان این
بود تا شب به مسا فرست
خویش ادامه داده و هنگام
طلوع آفتاب خود را بشهر
مطلوب برسانند. مینگو ابتدا
فراموش کرده بود که به ما لک
گشتنی بگوید که قویی را در
گشتنی جا داده... در نیمه راه
رسیده بودند که مینگو از
پناه دادن آن پرنده در گشتنی
به کپتان پیتر یسن قصه کرده
و پیتر یسن که مرد رحمد لی
بود گفت: کار خوبی کرد
وقتی به ها مبور گشیدم
آنرا در «باغ طیور هامبورگ»
میبریم تا بکلی آسوده شود.
بور کا همراه همه را کیم
گشتنی دوست شده بود
همراه پیتر یسن، همراه فیرید
و همراه مینگو.

تا او در گشتنی بود آب
ودا نه وا فری برایش دادند.
بالاخره گشتنی به هامبور گشید
و پیتر یسن نظر به قوی لی
که با بور کا داده بود او رادر
باغ «طیور ها مبورگ» بردا
جایی که او میتوانست
با صدھا نوغ قوی دیگر خوش
و خوشحال زندگی کند.

بقیه در صفحه ۳۵

ترجمه الیاس:

خر گوش و روباء

راه شان یک مر غابی پیدا شد. روباء و خر گوش تمام جریان را برای مر غابی قصه کرده و در آخر گفتهند:
- حالا تو قضاوت کن که حق با کدام هاست؟
مر غابی فکری کرد و گفت من تا سنگ را نبینم نمی توانم قضاوت کنم. هر سه باهم براه افتادند و قتی نزدیک سنگ رسیدند مر غابی رو به خر گوش کرد و گفت حالا سنگ را دوباره به پشت روباء باید بگذاریم. تو آنرا از پشت روباء پایین بیاور که ببینم را سستی تو می توانی اینکار را بکنی یانه.
هر غابی و خر گوش سنگ را دوباره به پشت روباء گذاشتند روباء پر سید:
- خوب حالا چه فکر میکنی مر غابی جواب داد:
سما فکر میکنیم که توهین جاباشی وما بخانه های خود میرویم هر دو راه خود را گرفته و رفتند و روباء همانطور زیر سنگ باقی ماند.

یک روز خر گوش نزدیک یک تپه قدمه میزد صداقی نشنید که می گفت:

- کمک کنید کمک کنید. خر گوش اینطرف و آنطرف را نگاه کرد رو به بیچاره را دید که سنگ بزرگی با لا یشن افتاده است و نمی تواند از زیر آن بیرون بیاید. خر گوش پیش رفت همینکه رو به خر گوش را دید گریه کنان گفت:

- آقای خر گوش خواهش میکنم مرا نجات بده خر گوش که دلش بحال روباء سوخته بود فورا دست به کار شد و سنگ را از پشت روباء پایین انداخت روباء همینکه خود را آزاد دید خیز زد خر گوش را گرفت و گفت:
- حالا تر ۱ میخوردم خر گوش که تر سیده بود گفت:

- عجب است که من بتو کمک کردم و تو عوض اینکه از من تشکر کنی هر امیخوری.
روباء گفت همین است که گفتم. خر گوش جواب داد:
اول بیا از چند نفر مشوره بگیریم و پر سیم اگر آنها نظر ترا پستند یعنده هر ابغور و اگر نه حق نداری مرا بخوری روباء قبول کرد و باهم بر ۱ هافتدند آمدند و آمدند تا سر

خوب‌المثلها

- دو بی را روز عید معلوم است.
- علاج درد دندان کندن است.
- سبزه را با ران بنده را دیانت.
- سزای قروت آب گرم.
- اول بین جای را باز بمان پای را.

سوال مشکل

استادی به شاگردش
که به جای جواب دادن لکنت
زبان گرفته بود گفت: آیا
سوالی که از شما کردم مشکل
است؟ شاگرد جواب داد: نه
استاد... سوال تان مشکل
نیست... ولی فقط جواب دادن
به آن مشکل است.

فرستنده: تینا صمیمی

به قلم شما

بد نیست بد نید که روز
مادر تو سط که بنیان گذاری
شد، و او لین ملتی که روز
مادر را تعجیل کرد کدام ملت
بود؟

روز مادر را در قرن «۱۹۶»
یک دختر امریکا بی بس نام
«انا جارویس» که از شهر
کزافون ایالت ور جینای
امریکا بود، بنیان گذاشت.
واولین کشور که روز ما در را
تعجیل کرد، انگلستان بود.
ار سالی د. ط از مکتب کارته
ولی

برای معلو مات شما

- کوچکترین کشور جهان «سان مارینو» در اروپا است که ۸۹ کیلو متر مربع مساحت و پانزده هزار نفو س دارد.
- دراز گردن ترین حیوانات زرافه است که طول گردن آن به ۷۸۰ متر میرسد.
- سریع ترین جا نورپلنك است که یک ساعت ۱۳۵ کیلو متر راه می‌رود و سرعت متوسط آن هفتاد و یک کیلو متر در ساعت است.

گرد آورنده: سید عبدالحمید طبیبی صنف نهم مکتب با ختر از هزار شریف

کار

صبحا نه و قت از خو اب بیدار شده، خود را برای کار های روزانه آماده بسا زید . با چه تا نرا خیشاوه کنید . سبزیجات را برای چا شست بخانه ببرید.

اگر مرغ دارید، از آنها ماظبت نمائید. اگر بچه هستید چوب ها را به آشپزخانه ببرید، اگر گو سفنددارید گو سفند های خود را آب دهید اگر به لب جوی بروید، هوش کنید که در جوی نیفتید.

اگر یک دختر هستید، هر روز صبح بسترها را جمع نموده ، خانه ها را جا رو بپاک کنید و ظروف ناشسته را هم شسته با ما در تان به پخت و پز کمک کنید، وقتی که کار های خود را خلاص کردید میتوانید، در زیر درختی دراز کشیده، مطا لعه کنید و یاد رزیر درختها باقی روز را به خوشی بگذرانید.

باقم دا راب طهماس

- تا فردا نی است باید امید وار بود.
- برای درست فکر کردن باید دل را اول از کینه و بدی پاک کرد.
- خوش خلقی دوستی را استوار میسازد.
- عقل نیروئی است که دنیا را اداره میکند.
- آنکه به لذت کار کردن خو گرفت در بند نتیجه کار نیست.
- گشاده رو نی کینه را از میان میبرد.

آیا میدا نید !

سویس بساختن ساعت خوب شهرت دارد.
حالیند بدا شتن گل خوب شهرت دارد.
ار چنتین بدا شتن گوشت خوب شهرت دارد.
(فرستنده: نریمان، ن)

سکا تبه

ما یلم با دوستا نیکه در باره جمع آوری پست کارت معلومات وعلاقه، دارند مکا تبه نمایم.
آدرس: روگی عسکر متعلم
صنف سوم مکتب گوهری

این عکس جالب را همکار ما همیم آبشار فرستاده است.

پیوسته بگذشت شته
ترجمه و نگارش ژوندی

رمه زندگی

بعض ادیده میشود که
رفقای بسیار نز دیک و دوست
و آشنای صمیمی همد یگر را
شما خطاب میکنند و حتی
رسمی بودن این کلمه را هم
ا حساس نمی نمایند
چنان نچه دیده میشود که
مراجعةت از شما به تواحتیاجی
بیست در صور تیکه هر کدام
از آنها حاضر اند به همچو
عملی دست بزنند ولی در این
حالات باز هم نمی توان انتقاد
نمود که چرا دوستان صمیمی
به یکدیگر شان شما میگویند
نه تو به دختر ها (زن ها)
توصیه می شود که در مورد
استعمال کلمه تو یک اندازه
محظوظ باید باشند.

در این محفل یک تعداد جوایزی دیگر نیز تو سط آ مریت کلب
ورزشی نیرومند برای اعضای تیم کلب مو صوف ضمیمه
تحسین نامه ها داده شد .

ورزشکاران که از طرف کلب ورزشی نیرو مند برای
شان جایزه داده شد عبارت اند از بنیانگذاری بسم الله ،
مدال نقره ، بنیانگذاری عبدالقیوم ، غلام فاروق ، بر یالی ،
غلام غوث ، حفیظ الله هر کدام لباس های ورزشی جایزه
گرفتند .

روش ما با مردم

بعضی از دوستان از هم دورافتاده بعد از سپری
شدن سالها همد یگر را ملاقات می نمایند نمی دانند که
همد یگر را چه خطاب نمایند تو یا شما؟ شاید آنها درین
موقع موقف اجتماعی مختلفی را داشته باشند و مشکل
است که به فیصله ای رسید. در همچو مواقع دیده شود که
کدام تفاوت قابل ملاحظه ای از نگاه از تباط و شنا سائی
بین شان رخ نداده است. بهتر است همد یگر را تو
خطاب کنند ولی اگر چنان نباشد بهتر است با هم دیگر
درین مورد قراری وضع کنند.

جوانان حق دارند از بزرگان خواهش نمایند که آنها را تو
خطاب کنند. ولی خود جوانان همواره باید کلمه شما را
استعمال کنند پیشنهاد جوا نان باید خیلی هود بانه باشد.
بعضی از اشخاص خوش ندارند دیگران به او توبگویند
کسان دیگری هم وجود دارند که پس از یک ملاقات
ضمیمه میشوند و استعمال کلمه شما را مناسب نمی
دانند و همد یگر را تو خطاب میکنند.

بقیه صفحه ۱۹

تورنمنت آزاد تیم های

جایزه چارم را کلب و رزشی
کوشش بدست آورد .

همچنین یکدانه مدال از
طرف ریاست المپیک طور
یاد گار داده شد .

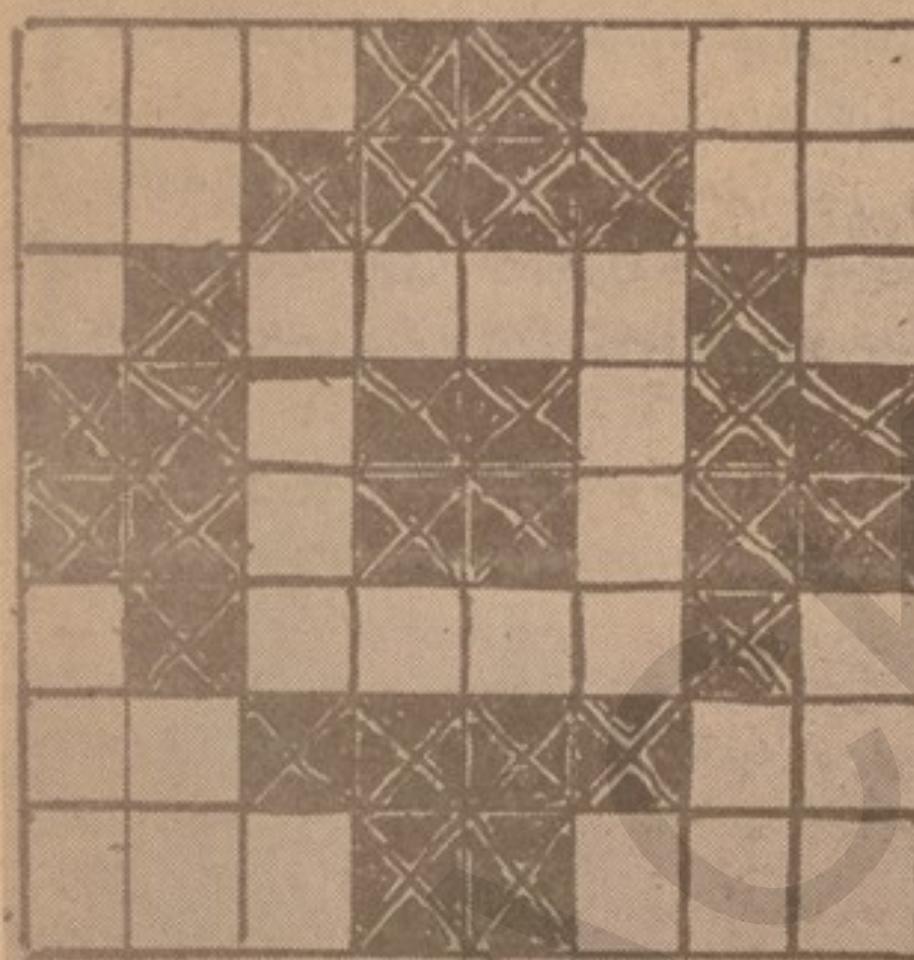
۴...۵...

- ۶- دروغ نیست
۷- اسپ در پنستو- جمع
متکلم

- ۸- چهارونیم . یکی از
اعضای بدن

(طریق از عبدالوهاب حبیب)

۸ ۷ ۶ ۵ ۴ ۳ ۲ ۱

جواب د هندگان صفحه

ششمین

عبدالوهاب حبیب
فارغ التحصیل صنف ششم
الف مکتب بیو جانی از خیرخانه
مینه . عبدالوهاب حبیب، راحله
از مکتب گوهری ، نجیب و
محمد طاهر از میر ویس میدان
شمس البنات از لیسه زرگونه .
نسیمه نبیزی . احمد صدیق
واصل . دارا ب طهماس کریم
مرزا زاده .

نصر الله متعلم صنف هفتم

حشمت الله «بناهی»

مکتبایی بیهوده

مسابقات

چیز

۳- تنور نیست

افقی

۱- یکی از خوراک کباب -
کار گرمیکند

۲- مایه حیات - سبیب میان
خالی

۳- خیال کردن
....۵ ...۴

۶- یکی از ولايات کشور .
۷- یکی از خسروان باب -

فرد متکلم .
۸- یکی از میوه های قصر
را گویند.

عمودی

۱- یکی از اعضای بدن -
دست در پنستو

۲- یکی از اعضای بدن -
معما

یک زر ه قدک دا ره
تافته قر مزبه بردارد
ارسا لی دارا ب طهماس

واو زید، سمد سته بی کارغه
په خپل خای کی پت کر او په چیره
چالا کی کوئی ته ولاړه او په خپل
بستر کی بی استرا حت و کی
او اونده و غخیده ناخاپه دسېی
آواز پورته شو . تورپیکی چه
متو جه شوه، نا بېره بی خپل
پلار وو چه کور ته را غنی او یو
تورسپی بی دخان سره زاوستی

دی او ضمنایی تره تورپیکی
دلیدو دپا ره را غلی وه. پلاری
سېی دوتت په تنہ پوری ټینک
و تراوه اووی ویل: او س نو
عیش کاغنی او کار غه نشی کولی
چد لته راشی او زموږ شیان
غلا کړی پدی وخت کی د تورپیکی
تره ور ته وویل، هر کله چه
او پی تیرشو او زمی را شمی،
زه بیا بیر ته سېی پیا یام.
د تورپیکی پلار خواب ور کی،
فرق نه کوی . کله چه او پی تیر
شمی بیا موږ سېی ته هم
ضرورت نلرو . و زوری
پو بستنه خینی و کړه، چه تور
پیکی چیری ده داسی معلومیزی
چه د خپلی میری سره تللی ده.
د تورپیکی پلار وویل، نه
حمد لته ده . په کوته کی بی
استرا حت کړی دی ، خکه چه
لب شانته نا رو غه ده، تره بی
کو ته تهرا غنی د تورپیکی دسر
د پاسه کښناست په منځ بی
مج کړه. تورپیکی ته هم خپل
تره چېر گران وو. خکه چه
هغه هم د کلی خخه را تلی او
همیش به بی ددی دمور په باب
هغی ته خهولی . لا کن او س بی
د تورپیکی دمور په عکله خهونه
ویل، خکه چه د تورپیکی دپلار

تورپیکی او کارغان

شپږ: ۵۵ برخه

خوبو دو ستانو ! د د غنی کیسمی په پنځمه برخه کی وویل
شوه، چه د تورپیکی صحت بنه شو، موري حمام ته ولاړه، هغی
په مطمئن زړه خپله کو ټه پربندو ه او کارغه ته را غله. غذا
او او بې بی ور کړي. کار غه خوا هش خینی و کی چه ماته
دالو تلوچم رازده کړي، تورپیکی ورته وویل، چه زه به دیا شار
خخه خوا هش و کرم چه د بسته دی بوزی او هلتہ دالو تلوچم
درزدہ کړي .

دادی او س به د کیسمی شپږه برخه و پاندی شی .

کار غه پوښتنه ځنی و کړه
چه یا شار خوک دی . تورپیکی
ورته وویل، چه یا شار ز موږ
د کین خوا د ګاوندي زوی دی
کارغهور ته خر ګنده کړه، که
چیری نوموري هلک صادقه،
ربستیا ویو نکی او اخلاقی وی،
زه د بسته دور سره خم. تورپیکی
کار غه ته دیا شار په باب دیری
د اطمینان خبری و کړي، هغه بی
وستایه او په پای کی بی زیاته
کړه، چه زه باید خنګه هغه خبر
کرم .

کار غه ور ته وویل، چه
همدا او س دیام سر ته پور ته
شه او خبری کړه، تورپیکی
ورته وویل چه یا شار فعلا په
کور کی نشته خکه چه هغه
هړه و رخ د سهبار له خوا
ښبوونځی ته څه کار غه خواب

خراب معلو میده. خکه چه همیشه
و بنی او بنی وو . تور پیکی چه
هر خومره کو بنین کا وه چه
کار غه ته پر خپل وخت غذا او
او بهو رسوی لا کن دلasse دلasse
بی نه شو کو لبی چه دغه کار عملی
کری . خکه چه سپی د کا لـه
تول خایونه په بوره غور او
دقت سره بخار له . دهر نآشنا
برغ په مقابل کی بی حسا سیست
بنکا ره کاوه نش د تور پیکی
او کارغه یواز نی هیله دیا شار
خوا ته وه .. که چیری یا شار
دهغوی سره مرسته و کری تول
کا رونه سمیری .

(نور بیا)

از بالابه پائین :
ناهید عادلی و ها رون سکندر

بد را تلل چه دده محی تـه، د تور پیکی داصلی موز په باره
کی خوک خه و واپی . د تور پیکی تره خپل و رورته وویل، چه ته
بیر ته خپل کار ته نه خـی . هغه خواب و ز کی چه نه اجازه می
اخیستی ده او په کور کی پاتیزج، وروسته دوو رونو په منځ کی د
کاغی او سپی په با ره کی خبری شروع شوی . د تور پیکی پـلار
د کاغی دلasse دیر شکایت کاوه او ویلی هـی ، چه کا غیان هر خـه
غلا کوی لاکن دیری داریزی . کله چه یو خوک خـمکی ته کوز
شـی او غواپـی چه یو د بـره و اخـلی او هـغـوی وـلـی . سـمدـسـتـی
تبـستـی . دـغـهـمـیـ خـخـهـ یـوـ ساعـتـ تـیرـ شـوـیـ وـوـ . دـ تـورـ پـیـکـیـ مـیرـهـ
دـحـمـامـ خـخـهـ رـاـ غـلـهـ سـپـیـ لـوـمـرـیـ دـهـغـیـ خـوـاـ تـهـ غـوـغـوـ وـ کـیـ لاـکـنـ
کـلـهـ چـهـ دـ کـرـ کـیـ خـخـهـ دـ تـورـ پـیـکـیـ تـرـهـ بـنـغـ بـرـوـ کـیـ، سـپـیـ خـامـوـشـهـ
شـوـ . دـ تـورـ پـیـکـیـ مـیرـیـ دـخـلـ لـیـورـهـ خـخـهـ مـخـ پـیـاوـهـ . لـیـورـهـ بـیـ
همـ هـیـشـ دـهـغـیـ خـوـاـ تـهـ نـهـ کـتـلـ . پـهـ کـوـ تـهـ کـنـبـسـیـ چـهـ چـیـاوـهـ .
نـاـبـرـهـ تـورـ پـیـکـیـ خـپـلـ تـرـهـ تـهـ مـخـواـپـاـوـهـ اوـ وـرـتـهـوـیـ وـیـلـ،
کـاـ کـاـ جـانـهـ، نـشـیـ کـوـ لـبـیـ چـهـ سـپـیـ بـیـرـتـهـخـانـ سـرـهـ بـوـزـیـ؟ـ
پـلـارـ بـیـ تعـجـبـ وـ کـیـ . تـرـهـ بـیـ هـغـیـ تـهـ نـزـ دـیـ شـوـ اوـ پـوـ بـنـتـنـهـ
بـیـ خـینـهـ وـ کـرـهـ، چـهـ وـ لـبـیـ بـیـ بـیـرـ تـهـ دـخـانـ سـرـهـ بـوـزـمـ . پـدـیـ
وـختـ کـیـ تـورـ پـیـکـیـ خـپـلـیـ سـترـ گـیـ پـلـارـ تـهـ مـتوـ جـهـ کـرـیـ وـیـ اوـوـبـیـ
وـیـلـ، زـهـ دـ سـپـیـ خـخـهـ دـ یـرـهـ وـیـرـیـزـمـ . تـرـهـ بـیـ خـوابـ وـرـکـهـ .
دـسـبـیـ خـخـهـمـهـ دـاـ رـیـزـهـ . هـغـهـ پـهـ تـاـ غـرـضـ نـلـرـیـ . پـلـارـیـ دـدـوـیـ
سـوـاـپـوـ پـهـ خـبـرـوـ کـیـ مـداـ خـلـهـ وـ کـرـهـ اوـ وـیـلـ، دـ تـورـ پـیـکـیـ خـبـرـوـتـهـ
اـهـمـیـتـ مـهـوـرـ کـوـهـ . دـاـ پـهـ خـپـلـهـ تـرـ سـپـیـ بدـ تـرـهـ دـهـ . بـیـلـهـ سـبـبـهـ بـیـ
خـپـلـزـرـهـ کـاـ غـیـانـوـتـهـ وـرـ کـرـیـ دـیـزـهـ نـهـ پـوـهـیـزـمـ تـورـ پـیـکـیـ دـدـغـهـ
چـتـلـوـ حـیـوانـاتـوـ خـخـهـ خـهـ فـائـدـهـ لـیدـ لـهـ دـهـ . تـورـ پـیـکـیـ چـهـ دـپـلـارـ
خـبـرـیـ وـاوـ رـیدـلـیـ . نـورـیـ بـیـ نـوـخـهـ وـنـهـوـیـلـ بـرـسـتـنـ بـیـ پـرـسـرـ رـاـکـشـ
کـرـهـ اوـوـیدـهـ شـوـهـ کـلـهـ چـهـ وـیـبـنـهـشـوـهـ ، مـتـوـجـهـ شـوـهـ چـهـ تـرـهـ بـیـ
تـلـلـیـ دـیـ سـپـیـ دـسـرـایـ پـهـ غـولـوـ کـیـ غـوـغـوـ کـوـیـ اوـپـهـ خـپـلـ بـنـغـ سـرـهـ
کـاـ غـیـانـیـ اوـ کـارـ غـانـ بـیـرـوـیـ .

دـ تـورـ پـیـکـیـ پـهـ کـورـ کـیـ دـسـبـیـ دـبـیدـاـ کـیدـوـ دورـ بـخـیـ رـاـ هـیـسـیـ
هـیـشـ کـاـ غـنـیـ نـهـ رـاـ خـیـ . حتـیـ پـهـ خـپـلـهـ تـورـ پـیـکـیـ هـمـ پـهـ دـیرـ وـ هـمـ
اوـ تـورـ سـرـهـ دـ کـوتـیـ خـخـهـ رـاـ کـنـمـتـهـ کـیدـ لـهـ . حتـیـ بـیـوـبـلـارـ بـیـ
دـغـوـ بـنـیـ یـوـهـ یـوـهـ پـلـاسـ کـیـ وـهـ چـهـ کـارـ غـهـ تـهـ بـیـ بـیـسـیـ چـهـ نـاـبـرـهـ
بـیـ سـبـیـ دـلـاسـ خـخـهـ وـاـخـیـسـتـلـهـ اوـرـیـخـوـرـلـهـ . تـورـ پـیـکـیـ چـیـغـهـ
وـکـرـهـ اوـپـهـ خـخـاـ سـتـهـ کـوـ تـهـ تـهـوـلـاـرـهـ .

تـورـ پـیـکـیـ دـبـسـتـرـ خـخـهـ رـاـ پـورـ تـهـشـوـهـ . دـ تـنـدـیـ زـخـمـ بـیـ
دـیرـ ژـرـ جـوـرـ شـوـ . لاـ کـنـ دـ تـورـ پـیـکـیـ دـسـرـ زـخـمـ دـ یـرـوـخـتـ
وـنـیـوـهـ چـهـ جـوـرـ شـیـ دـمـیـرـیـ وـضـعـیـتـ بـیـ بـیـرـتـهـ دـ تـورـ پـیـکـیـ پـهـ
مـقـابـلـ کـیـ تـغـیرـ وـکـیـ . نـسـبـتـ پـخـوـاـتـهـ بـیـ دـ تـورـ پـیـکـیـ سـرـهـ دـیرـ
بدـ وـضـعـیـتـ کـاـوـهـ . تـرـ اوـسـهـ پـورـیـ بـیـ دـمـیـرـیـ پـهـ بـنـیـهـ کـیـ دـ تـورـ پـیـکـیـ
دـغـابـسـوـنـوـ نـبـنـانـهـ مـعـلـوـ مـیدـهـ . پـدـیـ وـرـخـوـ کـیـ دـ کـارـ غـهـ حـاـلتـ دـیرـ

خاطرات کودک من

بزرگ احساس نموده و چنین نصویر
میکردم که با بزرگان میتوانم در هر
رشته همسری ورقابت نهایم.
والدین و معلمین من همیشه از من
سوال میکردند که معنی این تصویری
که بر روی کاغذ آورده‌ای چیست
این تصویر کاملاً بی‌معنی است، من تا
آن زمان هم از قصه‌های هار برای
ویک سلسله قصه‌های دیگری چیزی
نگفته‌ام.

بدین ترتیب هندر وضع عجیب
و غریبی قرار گرفته بودم، نمیدانستم
با کسی بنشینم و با کسی صحبت نما یم
با کدام کسی راز دل نمایم، دلخواست
از اجتماع و فاعلیت بریده و پر داشت
و صحرابروم و باستگ وریگ بیابا نبا
عقده‌دل بگشایم.

در آن‌تا رفتار درمو ترمن بعضی
اشیا را آن‌شکست، درحالی که نه
مستری هم را این استونه رهگذری
در آن نزدیکی‌ها دیده میشد، گفتم به
تنها بی خود همه کارها را باید را برآه
بسازم و براستی برای چند ساعت

کار مشکل و طاقت فرسایی انجام دادم
برای من ترمیم شدن و یانشدن آن حیثیت
هرگز وزندگی را داشت، هدنسه روز
به همین حالت قرار داشتم، آب برای
آسا میدن در آن نزدیکی ها وجود نه
داشت، آبی که با خود داشتم هم
تمام شد.

در شب اول من مجبور گردیدم تا
روی ریگها ری بیابا ناسترا حت نهایم
همان شب را با آرامی و بدو نشوشی
سبزی نمودم، نزدیکی‌های صبح در حال
که چشمان خویش را می‌مالینم از
خواب بیدار شدم همینکه چشم من باز
شد طفلی را دیدم که به بالای سر من
ایستاده شده و مشغول جوید نچیزی
در دهانش است، وی با صدا ری بلندی
برایم گفت:

دکمکیاتو انس

بار نمی‌آورد و همچنین افزودند:

((چرا دیدن کلاه شایو برایت
ترس ایجاد می‌نماید؟))

رسم من کلاه‌شا پورا نشان نمی‌
داد بلکه هاری را نشان میداد که فیل را
با آن بزرگی که دار دسلامت بلع نموده
کلان سالان بزودی معنی رسم مر ا

در گردندو دو مین رسم من بدین

شکل بود:

والدین من همیشه ازین نوع کارهای
من ناراحت بوند، و همیشه بهم
گوشزد میکردند:

((درس جغرافیه، تاریخ و حساب
بدرد توهیخورد، عقب رسم هاو تصویر
های بیجا نگرد))

تصاص ویری که هن بر روی کاغذ رسم
می‌نمودم برای کلان سالان و بزرگان
اعلایی مفهوم بود ولی برای خودم
دلچسب بود.

برای این منقول من خواستم بعد از
آن از رسماً دست کشیده و پیلو ت
طیاره شوم و در زندگی رشته پیلوتی
را انتخاب نمایم.

وباهمه کشورها ری دنیا آشنائشوم
من با افکار خویش خودرا خیلی

زعانیکه من تشن ساله بودم یک
بار با صحت عجیب و غریبی برخورد م
صحته ایکه بروی یک کتاب مشاهده
کردم نام کتاب ((تاریخ ویژر)) بود
در مقدمه اول کتاب تصویر یسری و جود
داشت که هار بزرگی در حال بلع کردن
روبانی است.

در کتاب نوشته شده بود: (مارها
برای خویش غذا جمع آوری نموده و
بعد امداد شش هادر سورا خی خزیده
و آن خورا کن شش ماهه را به تدریج
میخوردند)

من بسیار اندیشیدم که چطور شن
هادر سورا خی خزیده در آنجاز ندانی
می‌نماید.

بعد از دیدن این همه صحته های وقق
گردیدم با قلم پنسل تصویر یبروی
کاغذ رسم نمایم رسم من بدین شکل
بود:

من این رسم خود را به معلم خویش
و بزرگان دیگر نشان داده و از آنها
سوال نمودم آیا «ین رسم برای شما
ترس و وحشت ایجاد می‌نماید؟ و آنها
با خنده چوا بگفتند که نه دیدن این
رسم برای هیچگسی ترس و وحشتی

باید گوسفند دیگری رسم نمایم و
شروع کرد.

دوست من زیر کاهه زیر لب خنده
ای گرده افزود: تو خوب نگاه کن، این

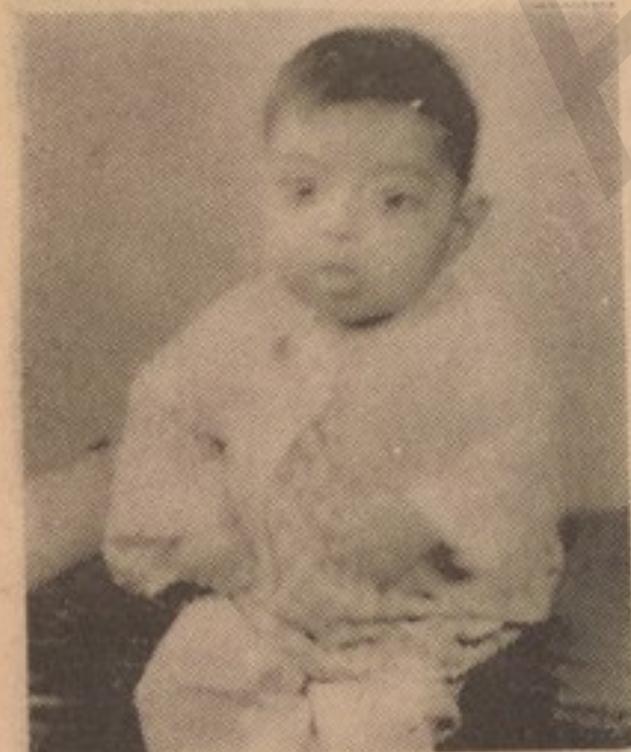
گوسفند نیست که تو رسم نموده ئی
بلکه بزر سم گزده ئی، خوب متوجه
تصویر باش که گوسفند تو شا خدارد

بار دیگر رسم خویش را مجبور بودم
تغییر بدشم.

تصویر دیگری رسم نمودم، مگر
اینبار متوجه شدم که تصویر یوی که
رسم نموده ام خیلی کپنسال و پیرآمده
من میخواستم گوسفند جوانی رسم
نمایم اما برخلاف انتظار من گوسفند
رسم شده خیلی پیر و نزدیک بمر شد

با قیدار

روبا حکمت طفلک صحتمند

من هیچگاه گوسفندی رسم نه نموده
بودم و نمی دانستم چطور رسم می
شود، مگر من مجبور بودم برایش
حتماً گوسفندی رسم نمایم، ازد یس
زمان بدبخت ف من هم در آرزوی چنین
رسم بودم، سرگرم تهیه رسم گوسفند
بودم که از پشت سرمه صدائی شنیده

شد:

نه، نه من نهی خواهم به عووض
گوسفند فیلی رسم نمایم، در
خانه من اطفال بسیار ندوازها گوسفند
را نظر به فیل دوست دارند، من به
رسم گوسفند ضرور تدارم، حتماً از این
رسم نمایم!

و من برایش شروع به رسم کرد ن
نمودم.

با کشیدن هر خطی با دقت به تهییر

نگاه میگردم و بعد با خود گفتم:

-نه! این دیگر خیلی غلط رسم

شده.

اگر خوش داریدو آماده هستید
برا ی من گو سفندی رسم نماید!
من برای تو گو سفندی رسم نمایم
فوراً روی پاهای خویش بیاخاسته
و تو....

یکه راست پیشوایش ایستادم، بار
دیگر بیش از حد چشما نموده مالید م
آیام خواب هی بینم؟ و من اینبار هر دو چیز
و مهر بانی را هی ایتم که در عین حال
مرد فوق العاده ای است و عجیب و
غیری همین خودش است که در آینده
بورتره آنرا بروی کاغذ رسم خواهم
نمود. مگر از این هناف هستم که
رسم های من غیر از آن چیزی است که
واقعیت دارد واز مدل که من از آن
رسم هی نمایم خیلی فرق دارد. این
اشتباه و غلطی من نیست، من در این
سن که بیش از شش سال ندارم نمی
توانم درست و واقعی رسم نمایم کسی
که غلطی هی گیرد، چرا خودش صحیح.
و درست رسم نمی نهاید؟
من در این شش سال زندگی خویش
چیز های بسیار زیادی دیدم، آن پیر
مرد مهر بان که نه شنه می شود و نه
گرسنه، نه از خنک هی ترسد و نه از گرمی
عیوقوت خسته هم نمی شود هیچ وقت
از خاطرم نمی رود، آن هار یکه گو سفندی
را زندگو سلامت خورد و آن گو سفند
و چوچه بره خوب بیادم است.

فوراً تکانی بخود داده واز جیب
خود قلمی باورقه کاغذ بیرون آوردم
هر چه گوشش کردم نتوانستم برایش
رسم نمایم. برایش گفتم:

-من رسماً و نقا شی تصویر یز
را نمیدانم...!
وی جواب داد:
قطععاً امکان ندارد، برایم گو سفندی
رسم نه!

تئیه کننده: نادیه

چکونه لباس پوپ شیم

خواهران و برا دران عزیز:

خدا کند امتحا نات رایا موفقیت گذشتنده باشید تا
رخصتی های زمستان را با خوشی و خاطر آسوده سپری
نمایید.

امکان دا رد خواهران ما برای رخصتی و ایام بیکاری خود
مصلو فیتنی را مثل دوخت و بافت تعین نموده باشندو.

باید خواهران ما متوجه باشند
این رخصتی که تقریبا سه و یا
چهار ماه را دربر میگیرد
علاوه از مطالعه کتب مفید
بهترین موقع برای یادگرفتن
دوخت و برش، هم چنان بافت
های مختلف است.

در صورتیکه آشنا بی به
دوخت و بافت داشته باشید
موقع خوب است تا لباس هایی
برای خود و دیگر اعضای فامیل
تان تهیه نمایید.

دکمکیانو انیس

درین جا باز هم نمونه‌هایی
داریم از لباس‌هایی بافتگی
طفلانه که این طرح مقبول را
در پیشستی چهارم مجله مشاهده
کرده میتوانید.

نمونه‌های مذکور عبارت از
دونوع لباس سیستم که یکی
دارای دامن پلیتی است و بافت
آن ساده (یک راه چه و یک
راه را سته) بوده و جاکتی که
بالای دامن مذکور پوشیده
شده به رنگ زرد بوده و بافت
آن دورسته دو چیز است و
مقبوضی لی لباس را واسکتی که از
هون سرخ بافته شده و بالای
جاکت مذکور پوشیده شده
زیادتر ساخته است. نمونه
دیگر آن پطلون طفلانه است
که بافت آن ساده بوده و برای
بافت آن از هون سیاه
استفاده شده است و جاکتی که با این پطلون پوشیده سفید بوده واز هون سرخ
برای کف‌های آستین و یخن استفاده شده است. این دو نمونه بهترین لباس برای
اطفال است.

نظریات و پیشنهادات خود را در مورد مجله محبوب تان

بهنو یوسفیان

خوانندگان عزیز!

این قسمت مجله را که توسط جد ول از باقیی حصه صفحه جدا شده است. از
مجله بریده، بعد از اینکه به صورت کامل بشدت و روی صفحه را خانه بری نمودیم،
به آدرسی مجله، انتشاریات، مطبوعه دولتی، اداره کمکیانو ائمیس بفرستید.
هدف ما اینست تا با استفاده از نظریات شما مجله را طوری که شما آرزو دارید تقدیم
کنیم.

چند ساله هستید؟
در کجا زندگی میکنید؟

اسم:
صنف:
مکتب:

فهر مان کوچک

نفس می زد تمام قصه را گفت آنها
از خوشحالی به چست و خیز
پرداختند وزلمی این فهر مان کوچک
را ببر وی دست بلند می گردند و آفرین

می گفتند آنها با گشته شدن کلان
خارجی ها موفقیت بزرگ بدست
آورده بودند.

چند روز بعد مجاهدین و وطن پرستان
افغان هم به نزدیکی آنجا رسیدند آنها
با مجاهدین یکجا شد بسیار خارجی
هارا گشتند و باقی شان را دستگیر
نمودند.

بعداز شکست انگلیس ها مردم
افغانستان دوباره بعنادگی عادی خود
شروع کردند در ده زلمی قهرمان هم
زندگی کم کم شکل اول خود را می گرفت
و هر دم به چشم یک قهرمان به ۱ و
می دیدند.

زلمی تنها با مرغ هایش زندگی
می گرد ولی پدر و مادرش قهرمانانه
جان خود را در راه وطن فدا کرده بودند
در بالای گورشان در شاخ بلند درخت
توت یک پارچه سرخ سورمه خورد.
(پایان)

گذشت که شور نخورد. تفنگ را پر پر کرد و منتظر شد.

هر لحظه انتظار یک عمر تیره شد. خون انتقام گرفتن در رگه ها یش
می گوشید گاه به اندام قوی پدرش که اورا در آغوش پر مهر خود نو ازش
میداد متوجه می شد و گاه لبخند همیشگی هادرش وجود خود پر خون اودر
کنار دروازه بیاد می آورد همه این خاطرات اورامشغول گرده بود که
آفتاب برآمد و صدای خارجی که نمیدانست چه میگوید به گوشش رسید
آهسته باحتیاط خود را یکطرف گرد که دیده نشو د منتظر نشست یک ساعت
بعد کلان خارجی ها با چند نفر دیگر آمدند بسیار چیز ها به شانه و سینه
خود اویزان گرده بود. به نزدیک برج رو بروی خارجی ها استاده شد
خارجی ها شور نمی خوردند.

زلمی معطل نشد خود را به پشت تفنگ رساند و نشانه گرفت دستش
بسیار ماسه تفنگ پیش رفت اور مقابله خود در برابر خون راهی دید دست کوچکش
آهسته آهسته هیلرزید و در این لحظه بجز هرگز وانتقام بچیز دیگر
فکر نمی کرد. سینه کلان خارجی هارا نشانه گرفته بود با تمام قوت
ماشه را کش کرد صدای تفنگ چند لحظه کوتاه گوش های زلمی را گز
گرده بود و لی چشم انداش می دید که کلان خارجی ها دست خود را به سینه
برد و افتاد. دیگر صیر نگرد از برج اول یائین شد خود را به برج سوم
رسانید از راه غار به جنگل و دوان دوان خود را به رفقای پدر رش
رسانید.

آنها همه پریشان بودند با به دیدن زلمی ناصر دویله و پرسید که
کجا بودی ما همه پریشان شدیم تفنگ را چه کردی؟ زلمی که نفس

۱ - کدام صفحات مجله را بیشتر می خوانید؟

۲ - آیا در مجله جملات و یا کلماتی هست که فهمید ن آن برای شما مشکل باشد؟

۳ - در کدام صفحات مجله کلمات و جملات مشکل و جو دارد؟

۴ - خواندن مطا لبی که خطاطی می شود برای توان مشکل است؟

۵ - نظر تان راجع به عکس های مجله چیست؟

۶ - بصورت عموم نظریات و پیشنهادات خود تان را در مورد مجله بنویسید؟

از زندگی اش سوال کردم ،
جوا بداد ، زندگی چیست ؟ گفتم همین
روز تاری که هر روز میگذرد ! گفت
خودت می بینی ؟ گفتم درست است
که می بینم ، چیزی را که هن میبینم
زندگی نیست ، پرسید زندگی چیست ؟
گفتم زندگی استفاده کامل از میراث
پدران ما و تلاش برای ادامه زندگی
چیز های ضروری برای ادامه زندگی
است خواستم در مورد مکتب و
درو س اش چیزی بپرسم . همینکه
از درس و ادامه تحصیلات نام بدم
گفت درس خواندن را دوست دارم ،
اما چه کنم مشکلات زندگی مرانمیگذارد
که خوب درس بخوانم .

با آنهم امسال در صنف به درجه
ششم کا میباشد . از او پرسیدم
به کدام مفا همین علاقه بیشتر داری ؟
جوابداد ، اجتماع عیات . تا ریخ را تا
جانیکه معلم درس داده خواه
میفهم ، گفتم تاریخ چه چیزرا بتویاد
میدهد ، بی درنگ گفت وطن پرستی را .
افتاد درحال غروب بود ، هواسرد
میشد ، اورا در لباس کنه و چپلی
های رابری دیدم احساس کردم که
از خنک میلرزد . با آنکه بسیار علاقه
داشتم باو دیر تر صحبت کنم ، اما
سردی و لرزش او جریان گفت و
شنود هارا قطع کرد . وقتیکه از من
 جدا میشد گفت : میکو شم درس
بخوانم و برای وطنم کارکنم . کتابچه
اش را از جیب ببرون کرد و شعری
را که یکی از اقار بشد در ان کتابچه
نوشته بود بمن نشان داد . گفت این
شعر را همیشه بخوانم . در مکتب ، در
خانه ، در کوه و در همه جا !
وجیم که آسو دگی ماعدم ماست
هازنده برام که آرام نگیریم .

اشاره ترا فیکی بقیه صفحه ۷

عراوه جا ت است اشاره ترا فیکی همین چراغ هاست .
سجیه گفت : چراغ کدامست ؟ پدرش جوابداد : همین آدم
سرخ و سبز که دیدی عکس آدمی است که در داخل شیشه
سرخ و سبز گذا شته شده است . و در پیش آن یک کروپ
برق گذا شته شده همچنان شیشه های زرد سبز و سرخ در
پهلوی دیگر پایه نصب شده که در مقابل آن کروپ برق را
نهاده اند و در آن عکس آدم می است که از سرک پیاده می
گذرند چرا غیرهای زرد سرخ و سبز که در آن عکس آدم
نیست . موازی سرک بوده برای مو تراهاست و ترتیب آن
طوری است که وقتی چراغ سرخ شود مو تراها می استند و در همین
وقت چراغ سبز برای پیاده روهار و شن میشو د بعد از یکدیقه
چراغ زرد روشن می شود و چراغ پیاده ها سرخ می شود .
که مو تراها چالان شده پیاده ها می استند بعد ازان چراغ
سبز برای مو تراها روش می شود و به حرکت می افتد تابه این
تر تیپ مو تراها باهم تصادم نکند و اشخاص دیگر هم به
مو تراها بر نخواه طرف دیگر و قتنی
اشاره ترا فیکی از یک طرف به مو تراها اجازه حرکت میدهد
سر کیکه آنرا قطع می کند و مو تراها تو قف می کند
و اشاره های نفع آنها میشو د سجیه ازین معلومات خوشحال
شده زود زود بپدرش به حرکت افتادند .

قو ها پرواز ... بقیه صفحه ۲۲

پیغمبر سén ، فیرید و مینگورفتی قو را به باع طیور رسانیدند
از نزدش خدا حافظی کردند و وعده دادند که در مسا فرت
های بعدی شان در هامبور رگ بدیدند او می آیند .

- بور کا تا زنده بود در میان همان باع با صد ها و
هزاران پرنده دیگر زنده گی داشت و کسی نبود که به او
پکوید که تویک قوی بدون پروبال هستی زیرا نا یا ب
ترین پرنده ها آنجا جمع شده بود و بدون شک هر یک از
نگاه نوع و طرز سا ختمان با دیگری متفاوت بود . فردینا ز
نفر موظف آن باع پرستاری و مراقبت بور کارا عهده دار بود .
و هر وقتی کپتان پیتر سن و همراه ها نش به ها مبو رگ
می آمدند خبر بور کا را گرفته و جا کت های بسیار ری
وزمستازی برایش تحفه می بردند .

- اگر باری سری به باع طیور هامبورگ ز دید
شاید قوی را که جا کت اعلاه تندا رد ببینید و این قو
جز بور کا نیست ... بور کا همان قویی که رنج های
بی پایانی را متتحمل گردیده بهمه حال پس از هر تا ریکی
روشنی آمد نیست و هر شبی صبحی در قبال دارد اینکه گفته
اند « هیچ چوچه مرغی زیر تکری نمانده » مصدق خو بی
برای تائید فلسفه این داستان شده میتواند .

سازد تخته لب

۹ سال پیش !

رجب خان رو به همسرش
کرد و گفت :

- امروز نهمین سالگرد
ازدواج مان است و تو عزیزم
حالا درست مثل ۹ سال پیش
بنظرم می آئی !

زن در حالیکه نا را حت
بود گفت :

- باید هم همینطور باشد
برای اینکه من لباس همانوقت
را پوشیده ام !

تبیه و ترتیب از بتول بشیر

از هماجرات کندل خان

مردی از کوچه ای می گذشت و مرتب می گفت :

- پانزده ... پانزده ... پانزده ... کندل خان او را
دید واز او پرسید :

- چرا می گویی پانزده ... پانزده ... آنسو شخص گفت :

- شانزده ... شانزده ... شانزده ... کندل خان گفت :

- مگر خدا نکرده دیوانه شده ای ؟ آن مرد گفت :

- نه دیوانه نشده ام ... میخواهم فضول هارا بشمارم !

نامه

چه حال داری !

هدیر دار المجانین مشغول

دیدن دیوانه ها بود ، رو به

یکی از آنها کرد و گفت :

- چه حال داری ؟

دیوانه فوراً جوابداد :

- مثل موتر !

هدیر دار المجانین با تعجب

پرسید :

- مثل موتر یعنی چه ؟

دیوانه با عصبانیت جواب

داد :

- اینرا دیگر از دریور آن

پرس !

نا راحتی گفت :

- به خط نامزدت ، خودت نگفته او فرستاده است ! اولی با

عصبانیت گفت :

نامزدم برایم می گوید و من نوشته می کنم !

فردای آن روز صبح وقت صاحب
هزاره دو چوب را در راهیکه مرغایی
برای دزدی کردن توت زمینی میوه‌آهد
بزمین زد و دو نخه چوب دیگر را
درین آن به یک فاصله همین هیخ کرد
و قل بزرگ به آن گذاشت.

خلامه طر فیضی چاشت هر غایی
میوه نزد مثل روزهای گذشته خوب
خوب آهد همینکه خواست از لای چوب
بگذرد چوب آرق هند کرد و یابن
افتد و قل سد پاهای مرغایی در لای
آن کیر کرد مرغایی هرچه چیخ زد
غیجکس بدانس نرسید . از طرف
دیگر وقتی رفقاوی او دیدند که
رفیشان نیاد بر بشان سدند و در
صداد بر اهدند که اورا بیندا کنند .

بهر صورتی وقتی از خانه بر آمدند
زبه طرف هزاره تو زمینی اهدند
همینکه نزدیک سدند دوست شان را
در آن حالت دیدند مزیان به سرزنش
او کتو زند بالآخره به این نتیجه
رسیدند که چاره ای برای رفیق خود
پنهان شنند نشستند و فکر کردند
بالآخره راه حلی به فکر شان رسید
یکی از مرغایی هاکه در امانت داری
و در را سنتکاری شهرت خوب داشت
نزد صاحب هزاره رفت واز او
از گارهای خراب دوست شان همدرت
خواست .

صاحب هزاره که نیز مرد خوبی اود
مرغایی کنا همکار را بخشد و یک مقدار
زیاد توت زمینی نیز به مرغایی گک
که نزد او آمده بود داد .

مرغایی گک با شکر آنرا قبول
کرد و باهم رفتشد و دوست شان راکه
در چوب قید بود صاحب هزاره رها
کرد و او عهد کرد که دو باره دزدی
نکرده و هیچگاه از مال مردم بسدون
اجازه نخورد .

درخت دهتری

اسد : دیروز برادرم از یک درخت ده متري به زمین افتاد .
احمد : طفلک ... حتماً دست و پایش شکسته ؟
اسد : نه هیچکار نشد ، چون او فقط یک مترا درخت
بالا رفته بود !

پسر با ادب

مادر احمد و قتنی وارد اتاق مهمانخانه شد رو به پسرش
کرد و گفت :
- آ فرین پسرم که بوسمت جلغوزه را روی زمین نریختی
بگو کجا انداختی ؟
احمد در حالیکه همما نی را که در کنارش نشسته بود
نشان میداد آ هسته گفت :
- در بین جیب این مهمان !

نتیجه تنبیه

در روز امتحان معلم به شاگردان گفت :
« تنبیه چیست و نتیجه آنرا بنویسید . »
وقتی همه شاگران ورقهای خود را دادند . معلم
متوجه شد که ورق احمد سفید است . او را صد اکرده
و گفت :

- احمد چرا کاغذ سفید است ؟
احمد با عصبانیت جواب داد :
- معلم صاحب خواستم نتیجه تنبیه تنبیه را عملانشان بد هم
بدهم !

هر روزه افغانی

پدر روپرسش کرد و گفت :
- پسر جان تو حالا کلان
شده ای نباید هر روز پنج
افغانی بگیری و خرج کنی .

پسر گفت :
- پدر جان بسیار تشکر
پس هر روز ده افغانی بمن

کاریکاتور از پلوشه و سا

پاپیل تان

گریمه هیرزا زاده متعلم صنف

دوم مکتب گو هری

نامه شما به اداره مجله آمد، از
اینکه شما کامیاب شده اید و به
صنف دوم او تقاضده اید، هابراستان
تبریک میگو نیم و امیدواریم که
همیشه شاد و موفق باشید.

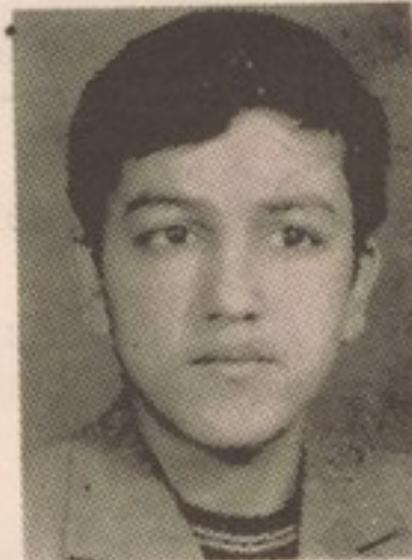
فضاء الدین مو منی متعلم صنف

هشتم لیسه امانی:
از علاقه و دلچسپی تان به مجله
نهایت منونیم. شعر تانرا که در
وصف مجله سرو ده بودید، چون
بسیار سنتگی داشت، نشر نشد، ما
به انتظار اشعار خوب و زیبای تان
می باشیم. کامیاب باشید.

در فضیله حمیدی از هزار شریف

دکمکیانو انس

سید عبدالجید طبیبی

سید و حدت:

داستان شما بنام هار و شکاری
پیش، به اداره مجله رسید از همکاری
تان تشکر میکنیم، داستان تان در
شماره های بعدی حتما نشر می شود.
به امید سعادت و همکاری تان.
سلطان نهرحیمی از صنف هشتم، بـ

مکتب گوهر خاتون هزار شریف:
ما از اینکه شما شماره ۳۵ مجله

را پیدا کرده نتوا نستید متأثر بـم
کو شش گند که مجله را از غرفه
های کتابفروشی شهر هزار شریف
و یا ذرعه دوستان تان از کابل
بدست آورید. داستان تان در یکی
از شما رههای بعدی نشر می شود.
به امید همکاری های دائمی تان.

لیسه هرگز بغلان.

نامه شما برای هار رسید. از اینکه،
مجله برای شما نسبت دوری راهنمی
رسد و کلکسیون چندین ساله شما
ناقص می باشد، ما متأثر هستیم.
ولی برای شما باید گفت که، شما
میتوانید، در آغاز هر سال، با
فرستادن حق اشتراک مجله و آدرس
خویش به آدرس (هدایت توزیع
و سمات نشراتی انصاری وات) در
طول سال مجله را دستیاب گنید.
عکس شما چاپ گردید به امید
همکاری های دائمی تان.

محمد ظاهر عالمی

اجمل جان طفلك زیبا و صحتمند

بقیه ص ۱۵

راستی و دروغ

چند روزی گذشت و باز هم آرد تمام شد بالاخره مرد رو بزنش کر ده
و سفت :

زن عزیزم ، من دیگر پیش برادرم نمیروم ، دست هر ایگیر و مرا به جا ده
دهکده ما به نزدیک آن چنار بزر گرعنایی کن و تودوباره بخانه بر گرد
وشب دوباره برای آوردن من بیا ، کسانیکه ازان جاده عبور می گند
شاید چیزی بمن بدھند .

زنش طبق گفته شو هر شوی رابه همانجا نیکه گفته بود برد و خود
دوباره برگشت .

وقت شام مرد فقیر در حا لیکه بارچه نانی زیر بغل داشت منتظر
زنش نشسته بود ، ولی هر چه انتظار کشید زنش نیامد ، بالاخره مجبور
شد تنها بطرف خانه حر کت گند بالمس کردن درخت های پیش رفت و
رفت و خودش هم نمیدانست بکجا می خواهد برود . همانطور یکه پیش
میرفت شر شر بر گهای در ختن بگوشش خورد مرد با خود گفت : امشب
رادر همین جنگل می مانم .

فردين جان طفلك با هو ش و صحتمند

اطلاعات او کلتور

رئيس تحریر :

محمد ابراهیم عباسی

مدیر مسؤول جلال نورانی

مپتمن : عبدالرشید آشتی

تلفون دفتر رئيس تحریر

۴۶۹۴۵

تلفون مدیر مسئول

سوچبورد : ۳۶۸۵۱-۵۵

ارتباطی : ۵۳

آدرس : انصاری وات مطبوعه

دولتی اداره کمکیانو انسس -

(مطبعه دولتی)

قیمت یک شماره ۳ - افغانی

